

Vydává obec Vrbice

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

srpen 2017

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY
27.–29. srpen 2017

stárci: Martin Petrásek a Michaela Hanzlíková

MATEŘSKÁ A ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Svatba v MŠ

Čarodějnice v MŠ

Zámek Milotice

Pasování předškoláků

Den matek - folklórní soubor Kalubáček

Den matek - Popelka

Den matek - Lunetic

Masarykův pohár ve škole

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, blíží se hody, a to vždycky býval velký důvod k úklidu. Do hodů muselo být uklizené všechno v domě, na dvoře i před domem. Předpokládám, že i letos tomu nebude jinak. Vám, kteří si před svými domy uklízíte pravidelně, a nejen před hody, moc děkuji. Pracovníci obce také začali s předhodovým úklidem zeleně, silnic, chodníků a budou pokračovat s přípravami prostor za kulturním domem. Podařilo se nám opravit a natřít stoly a lavičky, které jsou rozmístěny po obci. Na Stráži byly rozmístěny nové koše na odpadky. Podrobnosti k organizaci hodů se dočtete uvnitř zpravodaje.

V krátkosti bych Vás chtěl seznámit s tím, co se nám za minulé období podařilo udělat, které akce probíhají, které dotace a finanční podpory jsme obdrželi a které nám byly zamítnuty.

Po dokončení zpevněných ploch před novou hasičskou zbrojnicí a doděláním drobných oprav budov a propadených chodníků začaly stavební práce na I. etapě výstavby nových rozšířených chodníků. Jedná se o vybudování chodníků kolem hlavní silnice od začátku obce od Bořetic až po odbočku na Kobylí.

Pro vydání vodoprávního řízení na vybudování nových inženýrských sítí v lokalitě Stará cesta se čeká na vyjádření dotčených institucí.

U projektu „Sklad stavebních a demoličních odpadů“ byl pozemek vyňat ze zemědělského půdního fondu a byl proveden geologický průzkum podloží. V současné době probíhá územní řízení a recyklace uložené stavební sutě.

Pokud v srpnu 2017 obdržíme právní akt udělení dotace, Výzva 47. IROP, bude v březnu 2018 zahájena výstavba nových odborných učeben

v půdních prostorách základní školy a vybudování nové střechy. Název projektu: „Základní škola Vrbice - škola pro život“.

kraje na období 2017 – 2020 byla přesunuta na rok 2018, ale dotaci od MV máme schválenou. Název projektu: „Pořízení a rekonstrukce požární techniky (zásahový požární automobil)“.

Na vhodný dotační titul čeká projekt „Revitalizace rybníku Kalub“, ale máme již hotový geologický průzkum dna, hráze a celý prostor je geometricky zaměřen pro územní řízení a další schvalovací rozhodnutí.

Na výstavbu nového multifunkčního hřiště za kulturním domem je zpracována projektová dokumentace se žádostí o vynětí ze zemědělského půdního fondu. Na tento projekt byla podána žádost o dotaci na financování celého projektu.

Byla zaslána žádost na arcibiskupství v Brně o prodej pozemku ve vlastnictví farnosti Vrbice v lokalitě Samota pro výstavbu nových rodinných domů.

Žádost na financování projektu v rámci výzvy Interreg V-A, SK-CZ v rámci přeshraniční spolupráce s obcí Veličná nám byla zamítnuta. Název projektu: „Patroni pradědov, pútajú pravnukov“.

Žádost o finanční podporu z dotačního programu pro poskytování v oblasti Environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty byla zamítnuta. Název projektu: „Vrbecská příroda v obrazech“.

Na ostatní připravované projekty hledáme cestu společného financování a možnosti využití dotačních programů.

Na závěr bych chtěl popřát všem občanům „veselé hody“, dětem příjemné prožití zbytku prázdnin a šťastné vykročení do nového školního roku. Také hodně štěstí, zdraví a osobních úspěchů do zbytku roku 2017.

František Polášek - starosta obce

Nové chodníky

Nové chodníky

Kalub

Byla schválena dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje z dotačního programu Program rozvoje venkova Jihomoravského kraje. Podprogram Podpora rozvoje venkova JMK 2017. Název projektu: „Zahřejme se z vinohradů“. Probíhají přípravné stavební práce v kotelně základní školy a výběr dodavatele technologie.

Žádost o finanční podporu v oblasti Podpora jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Jihomoravského

DOMINANTA VRBICE – KOSTEL SV. JILJÍ

Snad nikdo nepochybuje o tom, že náš kostel sv. Jiljí je spolu se Stráží dominantou naší obce. Kostel je místem, které i kritici církve či dokonce víry alespoň tu a tam navštíví – atmosféra Vánoc, Velikonoc, přivítání nového života, nebo naopak důstojné rozloučení s tím, koho jsme měli rádi. Církev (nebo církve) byla také po léta hlavní nositelkou kultury a vzdělanosti mnohdy i v té nejzapadlejší vesničce.

Kostel je také vizitkou obce, ve které se nachází. Často jsou fotografie kostela umísťovány do knih, brožur nebo pohlednic. Jednoznačně bývá také jedním z cílů turistů, kteří chtějí obec poznat více do hloubky – nejen „profrčet“ na kole, či si otupit mysl víc než větším množstvím pohárků u některých vinařů, pro které je kvantita důležitější než kvalita.

Z předchozích vět a také z článků sepsaných v minulosti by mělo logicky a jednoznačně vyplynout, že je třeba se postarat o to, co vybudovali naši předkové v dobách nelehkých, a to ruku v ruce farnost s obcí. Naše

děti a vnoučata se nebudou v budoucnu ptát „kdo?“, ale v případě nepostarání se „proč ne?“. V letech 2011 a 2013 se nám podařilo společnými silami opravit střechu a fasádu a nyní je opravdu načase pustit se také do interiéru, na který se léta z velké části nesáhlo – snad jenom dílčí úpravy – strop, lavice, oprava křížové cesty. Za léta také bohužel došlo k úpravám, které by se daly nazvat nekoncepčními – různé obklady, obložení apod. – pevně věřím, že byly vždy dělány s láskou a pevným přesvědčením, že se činí správně.

Interiér našeho kostela si rozhodně zaslouží větší pozornost a vyřešení celé problematiky. Zástupci obce i farnosti se již asi rok schází s architektonickou kanceláří Nytraplan architektů manželů Milana a Hany Nytrových, ale také s odborníky z oblastí různých řemesel, abychom společně navrhli úpravu interiéru kostela tak, aby byla zachována koncepce z konce šedesátých let, aby kostel vyhovoval novým požadavkům liturgie,

a zároveň aby byl architektonicky čistý. Zároveň je třeba vyřešit topení v kostele, které je na konci své životnosti, a při té příležitosti i odstranit rušivé prvky.

Zadání řešení tedy bylo následující: nová koncepce topení v podlaží, odstranění stávajících radiátorů a trubek, odstranění obložení (za kterým se dnes nachází koberce nejspíš s plísní), nové omítky, posunutí soch do prostoru kostela, nové ozvučení a další úpravy související s projektem. Ano, je to opravdu velké sousto, ale pozorný čtenář si jistě představí, že jedna oprava/úprava souvisí s druhou a projekt nelze rozdělit na několik částí, protože bychom se dostali pouze k flikování či hašení toho, co právě hoří. A právě proto je nutné, aby do opravy bylo zapojeno více subjektů – farnost, občané, podnikatelská sféra, obec, eventuálně jiní poskytovatelé dotací.

Vizualizace interiéru – pohled od vstupu

Vizualizace interiéru – pohled z lavice

Vizualizace interiéru – pohled z presbytáře

Vizualizace interiéru – pohled z chóru

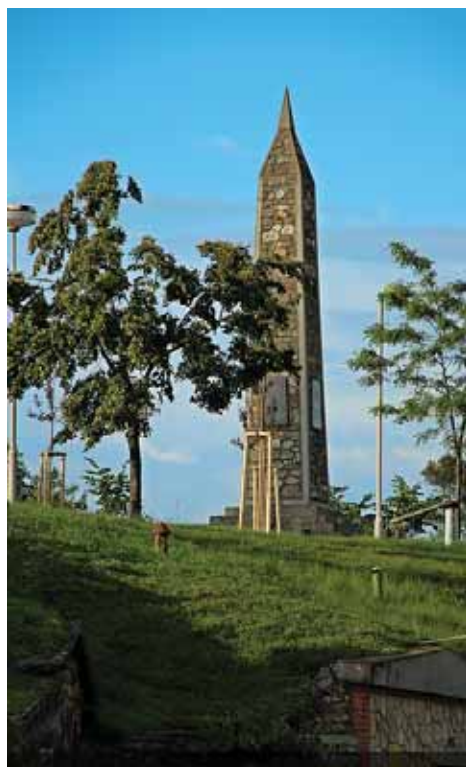
Vizualizace zpovědnice

Detaily zádveří

BUDOVÁNÍ VOJENSKÉ STRÁŽNÍ A HLÁSNÉ SLUŽBY JMÉNEM VRBITZ

Vznik vojenské strážní hlásky Vrbitz je počátek budoucí obce Vrbice. Roku 1020 český kníže Oldřich za podpory bavorských vojsk obsadil a okupoval Moravu, kterou pak připojil k Českému státu. Morava v té době patřila do svazku Velkomoravské říše. Český kníže Oldřich náhle zemřel v roce 1035. Některý z jeho nástupců na knížecí stolec vyčlenil z majetku olomouckého biskupství, vlastně z majetku břevclavského kostela a hradského okresu Břevclav, vinařské vesnice, ve kterých se vinná réva pěstovala již v období Velkomoravské říše a převedl je do majetku pražského biskupství. Jednalo se o vesnice v povodí kobylského potoka a dolního toku řeky Svatky. Byly to vesnice v okruhu pomyslné hranice od hradu Podivín po řece Dyji na Strachotín, Pouzdřany, Uherčice, Němčičky, Klobouky, Krumvíř, Hovorany, Mutěnice, Dolní Bojanovice, Prušánky a město Podivín.

ČERVENEC ROKU 1221

První český dědičný král Přemysl Otakar I. a pražský biskup Ondřej

jednali o narovnání majetkových nesrovnalostí mezi pražským a olomouckým biskupstvím. Protože olomoučtí biskupové se považovali za pokračovatele moravských biskupů z období Velkomoravské říše, Pražský biskup souhlasil, aby majetky z pražského biskupství byly převedeny v rámci církevní emancipace do majetku břevclavského kostela. Vinařské vesnice byly pak připojeny k břevclavskému hradskému obvodu. Břevclavský hradský obvod tak spravoval území v okruhu od Lanžhota a Břevclavi, po toku řeky Moravy až k Uherskému Hradišti, pod svah Chřibského lesa, za Osvětimany, Horu svatého Klimenta, dále po hřebeni Ždánského lesa za Dambořice, Klobouky, Němčičky, Uherčice, Pouzdřany, Strachotín a po řece Dyji až Břevclav a Lanžhot. Dalšími hradskými obvody byly Znojmo, Přerov, Olomouc a Brno.

Po obnovení Břevclavského hradského obvodu do původního celku poradil olomoucký biskup Robert českému králi Přemyslu Otakarovi I., byl jeho rádcem v záležitostech moravských, aby moravskou zemskou hranici střežili vojáci. Na vhodném místě odkud je možnost pozorovat zemskou hranici byla umístěna vojenská strážní a hlásná služba. Ta při překročení zemské hranice cizími vojsky zapálí pohotovostní dřevopolenovou hranici s větvemi, plameny a kouř oznámí obyvatelům vesnic nebezpečí vpádu a možnost ukrytí osob. Král radu přijal a začal ji hned uplatňovat. Nařídil kastelánovi břevclavského obvodu vyhledat vhodné místo pro umístění vojenské strážní služby, výběr strážců a vytvoření podmínek pro strážní službu. Kastelán se svými spolupracovníky vyhledal vhodné místo pro umístění vojenské strážní služby. Tím místem byl vrchol kopce v jihozápadní části rozlehlého kopce o nadmořské výšce 320 metrů. Vrchol kopce se nacházel v odlehle západní části vesnice Čejkovice za masivem lesa na rozhraní území vesnice Kobyly. Krajina nebyla hospodářsky využívaná

a byla taková, jak ji po statisíce let vytvářela příroda. Z vrcholu kopce bylo vidět rozlehlou údolní nížinu řeky Dyje, která byla zemskou hranicí od vesnice Strachotín až po Břevclav. Za řekou Dyjí bylo vidět svah pálavských vrchů a jižním směrem se rozkládala široká nížina řeky Moravy, od Břevclavi až po Hodonín. V nížinách byly rozestety vesnice a osady, v podstatě dnešní zástavba. Vrchol kopce plně vyhovoval k umístění stanoviště vojenské strážní a hlásné služby. Nastala doba pro splnění poslední části nařízení českého krále Přemysla Otakara I., které dal kastelánovi břevclavského obvodu, a to vytvořit podmínky pro výkon strážní a hlásné služby. Tak započala výstavba víceúčelového domu pro ubytování vojáků, náročnou strážní službu ve směnách a zvláštní způsob života v pusté krajině. Dům byl vybudován v jihovýchodní části, velmi členitě, pod vrcholkem kopce, kde bylo stanoviště strážní a hlásné služby. V blízkosti domu byla vybudována studna na pitnou vodu. Na stanovišti strážní služby byla vybudovaná pohotovostní dřevopolenová hranice s větvovou výplní, zásoba polenového dřeva a větví, přístřešek pro strážné jako ochrana proti povětrnostním vlivům. Pod jihozápadním svahem kopce rostla spousta vrb a křovin, proto název vojenské strážní a hlásné služby Vrbic. Později se tomuto místu říkalo Stráž nebo taky Na stráži. Vojenská strážní a hlásná služba zahájila činnost v druhém pololetí roku 1222. Zásobování potravinami a dalšími službami a potřebami zabezpečovala Trhova ves Slivnice a zemědělský statek Sekýřův kostel, vzdálený jižním směrem asi 9 kilometrů.

Vypracoval Miloslav Válek
- rodák z Vrbice

Zdroje: Dějiny jihovýchodní Moravy (Slovácko) 1958, Dějiny evropské civilizace díl 1. 1995, pojednání kronikářů a historiků, PS – deník Právo 10. 12. 2015 Andrea Křivánková: Vrbice se pyšní sedmi patry sklepů

SBÍRKA NA OPRAVU KOSTELA SV. JILJÍ

NA OPRAVU INTERIÉRU KOSTELA SV. JILJÍ NA VRBICI BYL ZALOŽEN BANKOVNÍ ÚČET: 115-3917230207/0100

PŘEHLED SBÍREK A DARŮ:

Z kopca do kopca	39.497,- Kč	Bacha na cimbál	3.892,- Kč
Setkání s hudbou	1.720,- Kč	Dar Kamínku	10.000,- Kč
Swingový podvečer	20.423,- Kč	Vrbecká dědina	4.091,- Kč
Krajem André	1.273,- Kč	Občanka z Břeclavi	300,- Kč
Občan z Vrbice	5.000,- Kč	Poplatek za vklad	- 29,- Kč

STAV ÚČTU K 14. 7. 2017 JE 86.167,- Kč.

Chtěli bychom poděkovat všem dárcům a organizátorům výše uvedených sbírek.

Vrbeční stárci a chasa
Vás srdečně zvou na krojované

HODY VRBICE 2017

27. – 29. srpna

Hodová mše: neděle v 8.00 hodin
Sraz krojovaných:
Neděle: 14.30 h – u stárky
Pondělí: 15.00 h – Penzion u Hošků
Úterý: 14.30 h – Penzion u Hošků

Hraje DH LÁCARANKA

HODOVÝ PRŮVOD PŮJDE:

V NEDĚLI DĚDINOU	V PONDĚLÍ HUMNAMA	V ÚTERÝ DĚDINOU
KOLEM ŠKOLY	KOLEM JEDNOTY	KE STAROSTOVI A NA SÓLO

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom moc poděkovat panu Janoškovi, který nás ochotně a nezištně provázel 28. 6. vrbeckým muzeem. Obdivujeme jeho hluboké znalosti o historii obce a zápal pro uchování lidových tradic. Vystavené nádherné kroje, rozmanité předměty a dobové dokumenty jenom dokazují,

co vše muzeum pro pana Janoška znamená.

Přejeme Vám, pane Janošku, hodně radosti z Vašich dalších aktivit v muzeu. Ještě jednou všichni děkujeme a zdravíme.

Svaz důchodců Mikulov

VRBECKÉ LUŽE

Nám Vrbečákům se někdy pod-souvá, a to od lidí z okolních dědin, že na Vrbici neumí ani kačeny plavat. Také jsem už mnohokrát vyslechl do-taz, kdy prý budeme na Vrbici učit kačeny plavat a takové nějaké „urýpa-nosti“ v různých podobách. Všechny tyto narážky mají počátek v údajném nedostatku vody snad proto, že jsme na kopečku, ale my domácí víme, jak se tito lidé mylili.

V naší obci bylo hned několik spí-še menších vodních nádrží, kterým se říkalo „lužé“. Některé z nich měly i svoje pojmenování. Naplňovány byly dešťovou vodou, hlavně z vět-ších dešťů, jeli-kož dříve byla většina cest a chodníků bez dláždění, proto se prvně vodou nasákla cesta, která teprve pak přebytečnou vodu pou-štěla dál také do zmíněných luží, jak to po-loha naší obce umožňuje.

Vodu na Stráži zachy-covala největší

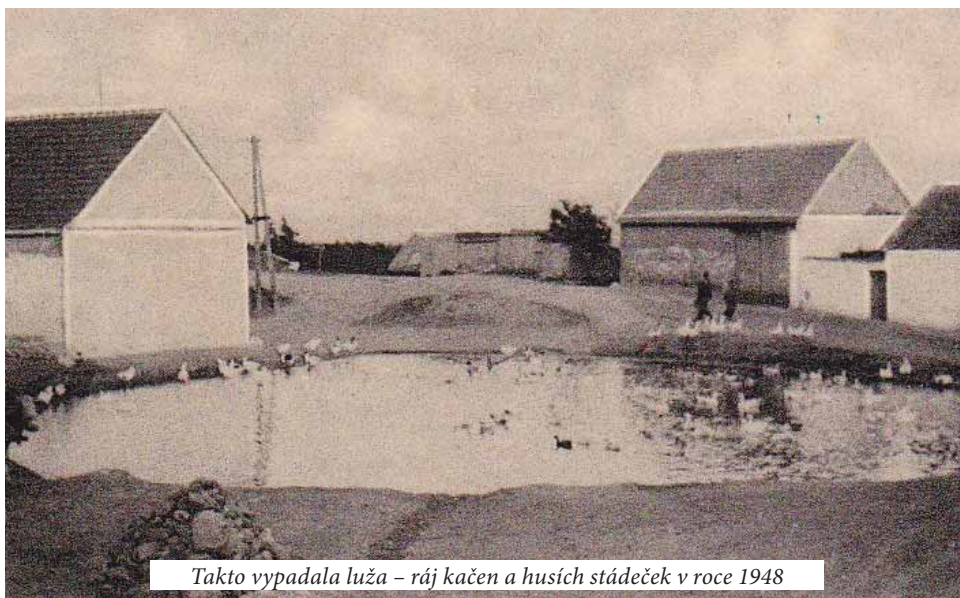
vodní nádrž, které se jednoduše ří-kalo Strážovská luža. Dnes je na jejím místě parčík se stromy a lavičkami k posezení. Dobře se tam vyjímá i na vhodném místě usazený starý dřevě-ný lis, protože už tam začíná lokalita sklepů. Na této luži bývalo od jara do zimy rušno. Vodní plocha o rozmě-ru čtyř až pěti arů hostila hejna do-mácích kačen a husí, takže „gagotu a kejhání“ zde bylo plno. Na noc si stádečka husí a kačen sama hledala cestu do svých vrátek. V zimě, když hladina zamrzla, bylo zde zase plno křiku od dětí, jelikož se tu usilovně bruslivalo a s velkým zápalem bo-jovalo o puk, i když to mnohdy byla jen plechová krabíčka, hokejky byly ty co narostly v Hájku nebo v Ochozách a brusle byly jen na klíček. Dokonce se zde někdy i „ledovalo“. To znamená,

že některý z hospodských spolu s po-mocníky zde vysekávaly ledové tabule a ty potom odváželi do sklepa v hos-podě. Uložený led v létě chladil točené pivo, protože tehdy ještě chladničky nebyly. Zajímavé bylo i období tání, když mrazy povolily natolik, že se led na luži lámal na větší či menší tabule. Tehdy se ti nejodvážnější hoši (dnes jejím už kolem šedesátky) rozbíha-li a přeskakovali z jedné houpající se kry na druhou, až přeběhli na opačnou stranu luže. Tomuto „sportu“ se v řeči starších školáků říkávalo „kou-zelnáčování“. Ani nevím, kdo ono divné pojmenování vymyslel. Odvaha

přebytečná voda odtékala a putovala dál kolem bývalé hospody „u Svrčků“, pak dolů Šmitkovem, anebo také na-pravo, protože před nynější prodejnou Jednota, tam kde je teď parkoviště, bývala další luža. Byla menší, a pro-to se jí říkalo Droblička. Tam to bylo podobné jako na Strážovské luži, ale vše v menším. Na Drobličku mám dodnes svoji vzpomínku – jízvu pod levým okem od hokejky, pokud se těžkým samorostům z Ochozí dalo říkat hokejka.

Voda z Drobličky, ta co přebývala, odtékala volně při cestě dolů až do dal-ší už třetí luže, která se nacházela pod nynějším obcho-dem „u Michnů“, nyní je tam malý parčík.

V pořadí čtvr-tou luží bývala Jabloňka při ces-tě k Hájku. Ani nevím, jak přišla k takovému pěk-nému pojmeno-vání. Naplňovala ji dešťová voda přitékající z pro-storu, kde se říká Pod Novýma sklepama. Dnes už je na místě

Takto vypadala luža – ráj kačen a husích stádeček v roce 1948

hochů byla ale někdy větší než jistota a když jistota selhala, ocitl se odvážli-vec až po pás ve vodě, s botami plnými smrdutého bahna. Potom bylo nutné rychle rozmýšlet, co teď dělat. Mokré oblečení rychle tvrdlo a silně studilo, ale jít domů to znamenalo „veliké zle“ a většinou i výprask. Rozhodnout se bylo těžké, vím to podle sebe. V let-ní době se voda z luže používala též k zalévání domácích zahrádek v blíz-kých staveních, nebo se pro stejný účel nosila i na hřbitov. Jindy se ve vodě zamáčela dřevěná nádrž čili „kanon“ na močůvku, nebo i rozeschlá kola selských vozů, také zde pacholci pla-vili koně. Později, v novější době, byla Strážovská luža „povýšena“ na po-žární nádrž, a proto měla dno i břehy zpevněné betonovými panely.

Pokud byla hladina hodně vysoká,

této malé vodní plochy park a posled-ními svědky jsou dvě vzrostlé vrby. Po zrušení Jabloňky zůstal už jen pro-blém, co s vodou při deštích, ona sem totiž teče tak, jak dříve tékávala.

Pátá luža, které se říkávalo Jezírko, byla v místech poblíž nové Boží muky, tedy na Stráži. Jezírko podle pamětní-ků bývalo dost mělké a brzy ztráce-lo vodu, mělo i slabší přítok dešťové vody.

Šestá luža se nacházela na Šmitko-vě poblíž domku Václava Michny č. 109, prý se tam říká U tří růží. Ho-nosila se názvem Černé moře a zanik-la při stavebních úpravách.

Sedmá luža byla na rozhraní části obce Zahrady a Příhon, kde nyní stojí dům rodiny Poláškovy a Bršťákovy, ale žádné pojmenování neměla. Pro naplnění zachycovala vodu tekoucí při

deštích zhora od Šmitkova a Zahrad.

Další, už osmá a dost malá luža, bývala v místech domku č. 212, který patří Bařinům. Také u ní je spádová cesta, odkud se napájela vodou, když přišlo.

Úplně malá vodní nádrž bývala také kousek nahoře při domku, kde bydlel Stanislav Vlachovský, nyní je zde zbořenisko. Údajně to byla spíše široká struha, ale měla prý zase slušnou hloubku. Na poslední jmenované luže si vzpomněla paní Ludmila Grégrová, roz. Michnová, a poskytla mi potřebné informace.

Malé rybníčky bývaly také dole u Studýnek, ale ještě v době, než se z tohoto „ráje pro děti“ udělalo smetiště.

Všechny luže mezi domy uvnitř obce se využívaly při požárech, zvláště v dobách, kdy měly ještě střechy domů, stodol, presázů pokrytí ze slamených došků. Původní stará obydlí i hospodářské budovy byly většinou ze dřeva, a tak mívával červený kohout časté hody. Domy neměly komíny, takže kouř nasměrovaný dýmníkem odcházel na půdu a přes střešní došky unikal ven. Dýmník býval tvarem podobný sběrači kouře nad kovářskou výhni, ale byl upletený z proutí a silně omazaný žlutou hlínou. Teprve roku 1751, za vlády císařovny Marie Terezie, byl vydán Ohňový patent, který nařizoval stavění komínů. Termín na vystavění komínů u všech topenišť byl jeden rok. Bylo to dost přísné nařízení s ohledem na možnosti obyčejných poddaných. Ohňový patent nařizoval ještě další pokyny, například zakazoval stavět příbytky pouze ze dřeva atd. Zřejmě se některá protipožární nařízení úplně nedodržovala, a tak byl roku 1787, to už za vlády Josefa II, vydán nový Ohňový patent, který už obsahoval i pokyny, jak stavět domy daleko od sebe (1 sáh), aby byla odolnost vůči požáru co největší. Dodržování stanovených nařízení bylo úředně kontrolováno. Bezpečné sporáky, tak jak je známe my starší, se začaly používat až kolem roku 1825, kdy už byl citelný nedostatek palivového dřeva. Jedno z nařízení zmíněného patentu byla povinnost obcí zřizovat luže, coby nádrže na vodu pro potřeby

hašení. Když tehdy začalo hořet, což bývalo dost často, vyhořela někdy i celá ulice. Voda musela být poblíž, protože hašení požárů se provádělo jen „svépomocí“ občanů, jelikož Spolek dobrovolných hasičů, který měl první stříkačku, byl založen v naší obci až roku 1923. V obecní kronice se píše, že tento spolek vznikl bez vědomí tehdejšího obecního úřadu a dobrovolní hasiči byly dost dlouho ve „šprajcu“ s obecními zastupiteli, protože nechtěli respektovat Požáro-

vodou ze studánky u Ochozí. Byl vybudován až v době První republiky na popud majitelů hostinců z Vrbice. Hospodští zde v zimním období ledovali, aby měli čím chladit točené pivo.

Vím, že mnozí starší budou namítat, k čemu je toto vypočítávání luží dobré, protože oni vše většinou vědí. Mohu jím dát za pravdu, ale mladí a noví občané, kteří se k nám na Vrbici přistěhovali, o tom ví málo a třeba je to bude zajímat.

Pohled na strážovskou Lužu z větrného mlýna – foto z období kolem r. 1890

Strážovská Luža „povýšená“ na požární nádrž – v čase zimy

vý zákon z roku 1875. Prý si dokonce sami a na dluh koupili hasičskou stříkačku. Později se ale s obecním úřadem domluvili a ten dluh za hasiče zaplatil.

Největší vodní plochou, ale už mimo obec Vrbici, býval rybník Kalub napájený převážně pramenitou

Stejně i po tomto souhrnu luží a rybníčků, které naše obec měla, je mi záhadou, kde vzali „nactiutrhači“ z okolí, že na Vrbici neumí ani kačeny plavat.

František Janošek
únor 2005

MÉ BLAHOPŘÁNÍ, PŘÁNÍ A PODĚKOVÁNÍ

Rok 2017 měl být v naší rodině plný radostných událostí a oslav.

V lednu se mojí neteri Kateřince a Jirkovi Michnovým narodila v den jejich 35. narozenin malá Marianka. Je to zázrak a velká radost, protože nemohli mít rodinu. Malý Vašík je vymodlené dítě, Toník překvapení a Marianka zázrak. Kulatá výročí: neter Petka Galousková, sestra Maruška, přátelé Markétka, Marcela a Pavel. Všem ještě jednou gratuluji a přeju hodně zdraví.

Hlavně nás čekaly dvě svatby našich dětí a plánovali jsme rodinné setkání po 30 letech od naší svatby. Po Velikonocích měli Jarda s Šárkou svícu. Zaskočilo nás aprílové počasí – 19. dubna padal sníh.

Svíca byla veselá, zazpívali jsme si a pobavili se všichni. V neděli jsme si udělali těsta, v pondělí pekli, v úterý nám onemocněla nevěsta. Přijel k nám i Mirek Němec, aby mi napravil záda a koleno. Moc mi pomohl a poznal, že mám slabé žíly. Moc mu děkuji. Ve středu jsme pekli koláče. To měla na starosti naše báječná babička Herůfková spolu s Terkou Vajbarovou a Lidkou Válkovou. Duše do koláčů pomohly tetičky ze Stráže. Velký dík patří i všem pomocnicím na koláčích, tak mě dojaly, že jsem se vyplakala ještě před pečením. Přišlo jich moc, i ty, které jsem nezvala, prostě chtěly pomoci.

V sobotu se všichni divili, že jsem neuronila ani slzu, protože jsem plačká a všechno mě dojde. Počasí bylo nádherné, jak na objednávku. Obřad v krásně vyzdobeném kostele v Bořeticích. Sehrané Deo Gracia doplnil hrou na varhany Vašek Marek. Pan

farář obřad odlehčil, a tak nervozita ze všech spadla. Hvězdou byl náš malý Toník, který se vydal za panem farářem a oběhl kolečko kolem oltáře. Teta Klárka mu nestačila. Svatební hostinu jsme měli na Vrbici. Jiřinka Polášková nás uvítala a novomanželé si vyzkoušela, jak to spolu zvládnou. Alenka Machovská perfektně připravila vše v sále a Jirka se svým týmem se postaral o skvělou kuchyni, obsluhu a květinovou výzdobu. Ještě jednou všem děkuji. Není divu, že máme na obecním úřadě rezervaci na 7. 10. 2017 (datum je stejné jako moje jméno Anna – čte se zepředu i ze zadu stejně). Mám radost, že obě naše strany mají stejnou krevní skupinu, a celý den jsme si užili. Svatební tatínci se odvázali jako zamlada, teta Jarka s Milanem předvedli takové taneční kreace, že hlavně teta dostala pochvalu i od Voničky, která nás celý večer za krásného zpěvu Dagmarky Osičkové (vnučka tetičky Janoškové ze Stráže) bavila a provázela. Svatební matky i s manželkou od svědka odskakovaly do kuchyně. Ne aby kontrolovaly, ale aby si daly panáka s Jirkou a Jiřinkou. Děkuji všem mladým za překvapení a zábavu.

Je důležité soužití a sounáležitost mladí – staří. Člověk by se měl do padesáti učit od mladších. Rodiče mají být příkladem. Co zasej, to sklídíš. Základem všeho je dobrý tatínek a maminka, kteří se milují, respektují se a jsou si navzájem oporou. Děti nejen kárat, ale i pochválit. Nedávat jim jen, co jim na očích vidíte, ale taky se jim občas podívat do očí a usmát se na ně. **Naučit je 5 P: poprosit, poděkovat, pozdravit, pochválit a umět**

pomoci potřebným. Musíme spolu komunikovat, když jsou děti malé odpovídat na zvědavé otázky „PROČ?“. Až vyrostou, začnete se ptát vy. Prostě být jim vzorem. A hlavně „ŽÍT A NECHAT ŽÍT.“

Po svatbě mi nebylo dobře, něco jako chřipka. V sobotu taková radostná událost a ve středu diagnóza AKUTNÍ LEUKÉMIE. Léčím se na Interní hematologické onkologické klinice ve Fakultní nemocnici v Brně – Bohunicích (IHOK). Děkuji všem lékařům, sestřičkám a ostatnímu personálu za profesionální a lidský přístup. Děkuji i všem dárcům krve a kostní dřeně.

Lékaře i sestřičky bych přirovnala ke slovu p. Karla Satorii „povolání – člověk“. Odnesla jsem si z června 2016 myšlenku „Jsem tu pro tebe“. Setkání s panem farářem je vždy zážitek. S sebou jsem si vzala knihu, kterou napsal, a poprosila ho o věnování. Knihu jsem chtěla dát manželovi, měl za dva dny narozeniny. Vzala jsem i fotografii z naší svatby, kde jsme my tři před 29 lety. Zamyslel se a napsal: „Aničce a Milanovi věnuje ten, kdo může za jejich štěstí.“ Karel Satoria. Ta jeho kniha má název: „ŽIVOT JE SACRA ZAJÍMAVEJ“.

Mám velké štěstí, mám úžasnou rodinu, víru, přátele, umím se usmívat a mám přání: „Přeji vám veselé hody a těším se na setkání s vámi na Vrbici, a hlavně na Stráži, kde to mám nejraději.“

P.S.: Strýcu Ivo, děkuji za plusové body, těch 30 let stálo za to a hlavně, těším se na další!

Anna Herůfková

V minulých zpravodajích jste byli již informováni, že na Vrbici proběhly taneční. Téměř každý týden v podzimních měsících zněly kulturním domem šlágrů, do kterých se několik párů ze začátku jen snažilo vyvinout nějaké ty kreace a s přibývajícím lekcemi stoupala jak nálada, tak

TANEČNÍ NA VRBICI

i um tanečníků. Vše probíhalo za laskavého a trpělivého dozoru tanečního mistra pana Václava Kosmáka a jeho taneční partnerky Lenky.

Tanec je velmi hezká zábava, ve které by bylo dobré pokračovat, proto jsme se rozhodli do toho jít opět a nabídnout Vám tuto možnost. Taneční lekce by probíhaly **každé pondělí od**

23. 10. 2017 do 18. 12. 2017 vždy od 19:30. Každá lekce trvá hodinu a půl, závěrečná lekce je slavnostní – prodloužená. Kurzovné činí **2500,- Kč/pár.** Počet párů je omezen – maximálně **14 párů**, proto neváhejte a rezervujte si místo v kurzu v kanceláři obecního úřadu.

Dámy a pánové, zadejte se!

NEBRAŇME SE EKOLOGII, VYPLATÍ SE NÁM TO

Mnozí z nás považují pojmy jako ekologie, společenská odpovědnost, nebo ochrana životního prostředí za něco moderního a líbivého, s čím přicházejí eko - nadšenci v posledních letech.

Jde však o velký omyl, ochranou přírody se lidé začali zabývat už v průběhu 19. století, sice nepoužívali termíny „ekologie“ a „společenská odpovědnost“, ale již tehdy si uvědomovali, že se krajina v Česku v průběhu staletí hodně změnila a v důsledku lidské činnosti na mnoha místech i značně poškodila.

Osvícení šlechtici proto začali na svých panstvích zřizovat přírodní rezervace, kde bylo zakázáno hospodářit a obdělávat půdu. Nejstarším chráněným územím v Česku a zároveň i nejstarší přírodní rezervací v Evropě je Žofínský prales, který byl vyhlášen již roku 1838 na panství Buquoyů.

V dnešní době si už nevystačíme jen s vyhlásováním chráněných území, je potřeba dělat víc. Firmy při svém provozu přemýšlejí, jak ušetřit

energie, nejen z důvodu ekonomických, ale také proto, aby šetřily ubývající přírodní zdroje. V kancelářích svítí úsporné světelné zdroje, budovy dostaly zateplení, řada firemních materiálů zůstává jen v elektronické podobě, tiskneme jen to, co je opravdu důležité.

Stejně odpovědně se chovají i města a obce. Rekultivují zanedbané plochy, ze svých rozpočtů přispívají na zachování linkových autobusů a vlaků, nahradily veřejné osvětlení za úspornější světla, podporují místní firmy, motivují spoluobčany k důslednému třídění odpadů. Recyklace může pro obec znamenat důležitou úsporu. Zatímco netříděný odpad musí obec předat specializované firmě, která si nechá za jeho likvidaci dobře zaplatit, zpětný odběr elektrozařízení nabízejí kolektivní systémy zcela zdarma.

Zpětný odběr vysloužilých elektrozařízení a jejich následná recyklace se vyplácí hned dvakrát: umožňují totiž opětovně využít materiály a šetří přírodní zdroje. Druhotné suroviny

získané z recyklace jsou levnější, než nová těžba. Navíc recyklace zamezí úniku škodlivých látek (například rtuti ze zářivek) do přírody.

Zpětný odběr zářivek pro naši obec zajišťuje již několik let kolektivní systém EKOLAMP, který v České republice vytváří hustou síť sběrných míst, přispívá na provoz sběrného místa, zajišťuje přepravu sběrných nádob do recyklační firmy i samotnou recyklaci. Díky tomu ušetří Vrbice finanční prostředky, které bychom jinak museli utratit na likvidaci nebezpečných odpadů.

Ročně se prostřednictvím kolektivního systému EKOLAMP podaří recyklovat kolem 5 miliónů kusů zářivek a výbojek. To představuje 25 - 30 kg toxické rtuti, která by jinak mohla znečistit vodu o objemu téměř dvou Lipenských přehrad. Pomozte i vy chránit své zdraví a přírodu našeho města a nevyhazujte úsporky do koše.

Mapu sběrných míst naleznete na www.ekolamp.cz.

Čejkovické bylinkové slavnosti

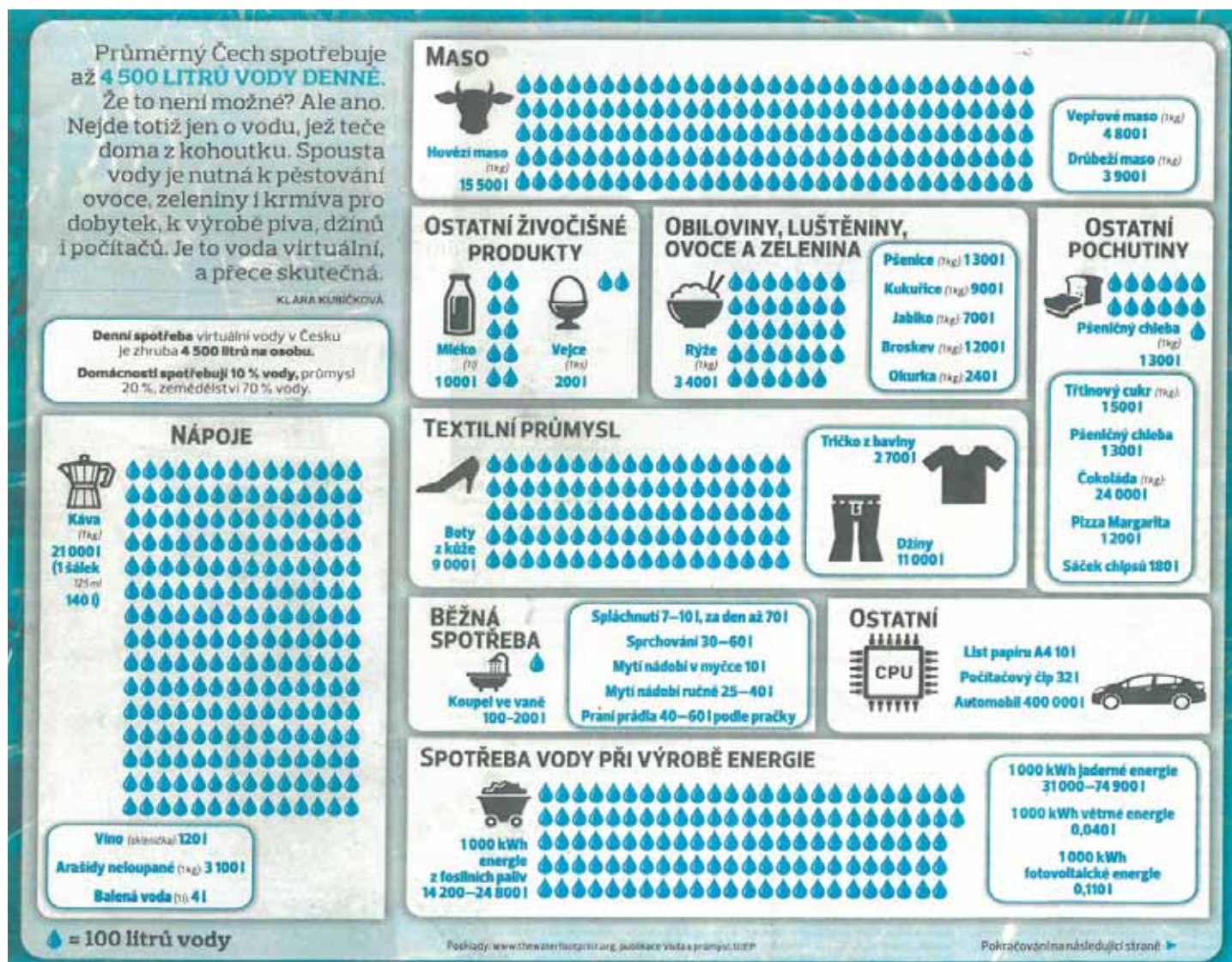
25 let

Čejkovice u Hodonína, areál SONNENTORU
neděle 3. září 2017 od 10.30 hodin

Slavte s námi a přijďte nahlédnout do zdejšího světa bylin a koření.

- Zážitková exkurze ve výrobě čajů, biojarmark a pestré ochutnávky
- divadelní představení pro děti i dospělé
- přednášky Margit Slimákové o zdravém stravování
- dětské folklorní vystoupení
- k poslechu zahraje Varmužova cimbálová muzika

Příjemné prostředí a dobrá nálada, to jsou bylinkové slavnosti v SONNENTORU.
Těšíme se na vás! Vstup zdarma.

Na skleničku?
Pro láhev?
Na kávu?
Na zákusek?
Na limonádu?

BARAQUE
wine gallery

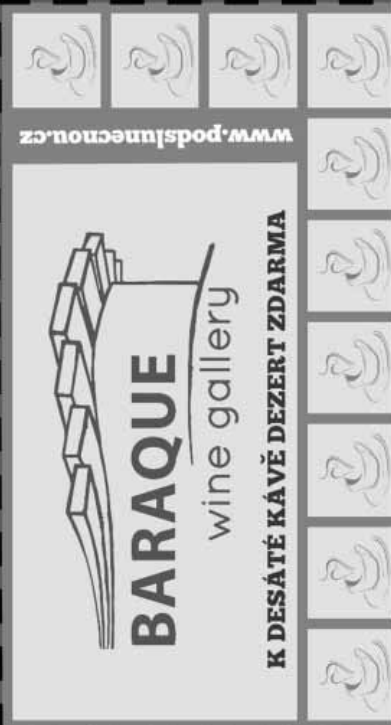
Út-Čt 16:00-19:00

Pá 16:00-21:00

So-Ne 10:00-19:00

Hodonínská 11, Velké Pavlovice

↓ ZDE ODSTŘIHNOUT ↓

Staňte se pravidelným zákazníkem
a přijďte si pro dezert zdarma.

ŽENY V OFSAJDU

Vážení občané, ženy a dívky! Do-
voluji si Vás všechny oslovit a vyzvat
ke vzájemné spolupráci novodobého
ženského dění v obci.

Název Ženy v ofsajdu je myšlen
tak, že kdo chce a má chuť a smysl pro
činnost něco a něčeho se účastnit ve
svém zájmu, volnu a akčnosti. To není
myšleno, že jsme vyřazeny ze života
nebo ze hry. To by měl být nás žen
pravý opak. Který z mužů bude nás
chtít podpořit, bude vítán!

Jde o to, že vinaři, fotbalisté, my-
slivci atd. mají své a my ženy jsme
poza. Tak proč to nezkusit se dát

dohromady. Vždyť ženské spolky jsou
v každé okolní vesnici a není to nic
špatného. Ženy chodí spolu na vý-
lety, do divadla, jezdí do kina, chodí
na túry, také pomáhají při dění v obci
a při kostelních a charitativních ak-
cích. Jezdí spolu na dovolené nebo je-
nom tak posedí a poklábosí. Také je
možnost společného jednoduchého
sportování, cyklistiky, pěší túry. Vzá-
jemné rady, vyslechnout jedna dru-
hou ve svých starostech, problémech.
A také si pomáhat, když to bude mož-
né. A jsou za tím i různé veselice atd.
Navzájem se setkávat přát si hezké

chvilky, dny, narozeniny, svátky a ne-
uzavírat se do sebe.

Možností je hodně, ale měla by být
chuť se zúčastňovat. Tak se na Vás ob-
racím s chutí do dalšího společného
dění. Bude to nezávazné, bez příspěv-
ků, stačí jenom chuť chtít něco dělat.
Hlavně podpořit naši obec Vrbici,
i ženy dokážou být akční.

Přeji hezké dny, týdny i další roky,
zdraví všem a boží požehnání víc
než kapek deště. O našich schůzkách
Vás budeme informovat v místním
rozhlasu.

S pozdravem Milka Michnová

ŠETŘÍME ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!

Naše obec recyklací elektrospo-
třebičů výrazně ulevila životnímu
prostředí.

Snaha obyvatel obce recyklovat
staré a nepoužívané elektrospotřebiče
se již několik let vyplácí. Naše obec
obdržela certifikát vypovídající nejen
o přínosech třídění televizí a počíta-
čových monitorů, ale také o velkém
významu sběru drobných spotřebi-
čů, jako jsou mobilní telefony. Díky
environmentálnímu vyúčtování spo-
lečnosti ASEKOL můžeme nyní přes-
ně vyčíslit, o kolik elektrické energie,
ropy, uhlí, primárních surovin či
vody jsme díky recyklaci vysloužilé-
ho elektra ušetřili ekosystém Země.
Víme také, o jaké množství jsme
snížili produkci skleníkových plynů
CO₂ nebenebezpečného odpadu. In-
formace vycházejí ze studií nezisko-
vé společnosti ASEKOL, která s obcí
dlouhodobě spolupracuje na recyklaci
vytříděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního
vyúčtování společnosti ASEKOL vy-
plývá, že občané naší obce v loňském
roce vytřídili 47 televizí, 23 monitorů
a 2 320,35 kg drobných spotřebičů.
Tím jsme uspořili 66,00 MWh elek-
triny, 4 209,65 litrů ropy, 269,39 m³
vody a 1,77 tun primárních surovin.
Navíc jsme snížili emise skleníkových
plynů o 12,91 tun CO₂ ekv., a produk-
ci nebezpečných odpadů o 55,67 tun.

Výsledek studie jednoznačně

prokázal, že zpětný odběr elektro-
zařízení, i těch nejmenších, má ne-
zanedbatelný pozitivní dopad na ži-
votní prostředí. Když si uvědomíme,
že recyklace běžných 100 televizorů
uspoří spotřebu elektrické energie pro
domácnost až na 4 roky, nebo ušetří
přibližně 400 litrů ropy potřebných
až k sedmi cestám do Chorvatska,
jsou to impozantní čísla. Pozitivní
zprávou pro uživatele počítačů také
je, že odevzdání 10 vysloužilých moni-
torů ušetří spotřebu energie potřebnou
pro chod notebooku po dobu necelých 5
let. Všichni ti, kteří tříděním takto
zásadně přispívají k ochraně životního
prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Studie LCA po-
suzuje systém zpět-
ného odběru CRT
televizorů, počíta-
čových monitorů
a drobného elektro-
zařízení. Hodnotí
jejich sběr, dopravu
a zpracování až do
okamžiku finální re-
cyklace jednotlivých

frakcí vyřazených spotřebičů do nově-
ho produktu. Pro každou frakci byly
vyčísleny dopady na životní prostředí.
Výsledky studie jsou prezentovány
jako spotřeba energie, surovin, emise
do ovzduší, vody a produkce odpadu.
Konečná bilance vyzněla pro zpětný
odběr elektrozařízení jednoznačně
pozitivně, a to ve všech aspektech.

HODOVÉ VZPOMÍNÁNÍ

1945

MARIE STRÍTECKÁ VD.HERZÁNOVÁ, KAREL STRÍTECKÝ,
LUDMILA BUKOVSKÁ VD.MIKULICIVÁ, VLADIMÍR ŠIMEČEK

1944

VLADIMÍR BLANÁŘ, FRANTIŠKA SMĚŘIČKOVÁ VD. BLANÁŘOVÁ, JAROSLAV HERZÁN, MARIE SEDLÁČKOVÁ,
JOSEF VARMUŽA

1938

JARMILA MIKULICOVÁ, JOSEF MIKULICA, ANDĚLA MICHNOVÁ VD. CVRČKOVÁ, JAROSLAV SÝKORA, TOMÁŠ HŘIBA,
FRANTIŠEK PAPEŽ SKLEPNÍK

1936

LUDMILA BLANÁŘOVÁ VD. BÍLKOVÁ, VÁCLAV MICHNA,
FRANTIŠKA CVRČKOVÁ, STANISLAV MALÝ

1931

LUDMILA HERZÁNOVÁ VD. HERZÁNOVÁ, JAN HERŮFEK
(JMÉNA OSTATNÍCH BOHUŽEL NEZNÁME)

1930

ŠTĚPÁNKA MIKULICOVÁ, VÁCLAV JANOŠEK, BOHUMILA JANOŠKOVÁ VD. MACHAČOVÁ, MARTIN BAŘINA

NA VRBECKÉJ DĚDINĚ AJ NA STRÁŽI SE PRASKALO KOCAREM

10. června letošního roku se konal již 13. ročník setkání mužáckých sborů na sále za kulturním domem na Vrbici, pod názvem „Vrbecká dědina aneb zpívání mužáckých sborů v hodové búde“.

Na úvod pořadu za doprovodu CM Zádruha z Dolních Bojanovic vystoupily děti z folklorního sdružení Kalubáček se svým pásmem písní a tanců z našeho regionu.

Starosta obce zahájil tuto krásnou folklorní akci a předal pamětní plaketu obce Vrbice, která se předává významným občanům, kteří se zasloužili o vzornou reprezentaci obce, starají se o kulturní nebo sportovní rozvoj obce, nebo se podílí na různých společenských akcích v obci. Letos byl oceněn pan **Leoš Horák** za propagaci Vrbice na evropské úrovni, díky opakovanému úspěchu na mezinárodní výstavě vín v Paříži, a také za vše, co dělá pro Vrbici.

Celým pořadem nás provázela moderátorka ČT, paní Petra Eliášová.

Příjemným zpestřením celého setkání bylo vystoupení ženského sboru z Čeložnic u Kyjova, který všechny diváky okouznil nejenom krásnými kroji, ale také výběrem a perfektním provedením písní z Kyjovska a okolí. Písníčky nám všem velmi známé zazpívaly mužské sbory ze sousedního Kobylí a Velkých Bílovic.

Každoročním zpestřením pořadu jsou pozvaní hosté, letos režisér

pořadu Václav Hasík st. měl velmi dobrou volbu. Jako hosta si pozval osobu Vrbici velmi blízkou a milou, Stana Markoviče z Turčanských Kláčan (SK), autora křížové cesty v kostele sv. Jiljí na Vrbici. Ten si sebou přivezl krojované kamarády z různých oblastí Slovenska, kteří krásně zpívají, hrají na fujary, a různé vlastnoručně vyrobené píšťaly. Velmi působivý byl nástup kamarádů ze Slovenska, kdy diváci vyhlíželi účinkující na pódiu a z obou stran hodové budy začali „chalani zo Slovenska“ praskat kocary, jako když nahání ovečky na pastvu.

Setkání bylo zakončeno tradiční

besedou u cimbalu, kde zněly moravské a slovenské písničky dlouho do noci.

Chtěl bych poděkovat mužákům za vzornou přípravu akce, jejich vedoucímu Václavu Hasíkovi st. za přípravu celého programu a organizačního zajištění krásné společenské akce.

Na závěr bych chtěl pozvat občany Vrbice na další ročník tohoto krásného setkání milovníků moravského folklóru slovy pana režiséra: „Milí diváci, děkujeme, že jste přišli, bez Vás to opravdu nejde“.

za Mužáky z Vrbice
František Polášek

VÍTÁNÍ NOVÝCH OBČÁNKŮ 2017

Karolína Nevídalová

Edita Grégrová

Jáchym Bílek

Adam Gajda

Tomáš Horčíčka

DH MUTĚŇANÉ - ČEJKOVJANÉ

Žákovská dechová hudba Mutěňané-Čejkovjané pod vedením pana Jaroslava Nováka je složena z muzikantů sedmi okolních obcí - Čejkovic, Mutěnic, Čejče, Terezína, Kobylí, Dubňan a má silné zastoupení také z Vrbice. Tři mladí muzikanti mají své role v tomto hudebním uskupení a máme možnost je slyšet hrát na baskřídllovku - Adam Dobrovolný a Radim Gala, a na křídlovku hraje Jiří Hanzlík. Kapela

zkouší jednou týdně v kině v Čejkovících, kde mají své zázemí a velkou oporu. Zúčastňují se několika vystoupení za rok. V jarním a letním období jsou to různé přehlídky dechových hudeb a festivaly, v zimním čase mají posluchači možnost poslechnout si nejen vánoční koledy v jejich podání v kostelech okolních obcí a také na Vrbici. V březnu se zúčastnili Festivalu Svátek jara 2017 ve slovenských Piešťanech. Zde měli úspěch a za 2. místo získali grant na účast ve francouzském Disneylandu na Festivalu Sympatie Europarků 2017 - 2018 v Paříži, kam se chystají na jaře příštího roku. V červnu měla kapela možnost představit se na přehlídce květinových vozů ve Francii, o této výpravě najdete malý článek v jiné části tohoto zpravodaje. Mutěňané - Čejkovjané mají za sebou natáčení jejich druhého CD, které bude nejen pro ně hezkou památkou na jejich hudební začátky.

Vrbeckým členům této kapely jsme položily několik otázek týkajících se hudby:

Jaké byly tvoje začátky v hudbě?

Adam: Začal jsem hrát ve třetí třídě na flétnu. Asi po dvou měsících jsem přešel na baskřídllovku, protože pan učitel měl tohoto nástroje v kapele málo. Od té doby na ni hraji dodnes. A proč jsem začal hrát? :-)) Protože se mojí mamce muzika taky líbí.

Jirka: V první třídě jsem začal hrát na flétničku, na kterou jsem hrál asi dva roky. Nemohl jsem se rozhodnout, na jaký nástroj budu hrát dál, a pan učitel říkal, že v kapele potřebuje hráče na trubku a to se mně zalíbilo.

Radim: Bavilo mě to a měl jsem radost, že můžu hrát. Nejdříve jsem hrál na flétnu a pak mně pan učitel řekl, že mám dobrý a rychlý prstoklad, že bych mohl hrát na klarinet. Takže po dvou letech hry na flétnu jsem přešel na klarinet, na který jsem hrál 4 roky. Pak se mně začala líbit baskřídllovka, tak jsem na ni zkusil v jedenácti letech hrát, a hraji dodnes. Před rokem jsem ještě začal hrát na trombón, a kdyby mně to v životě vyšlo, chtěl bych se hrou na trombón třeba i živit.

Kdo nebo co tě přivedlo k muzice?

Adam: K muzice mě přivedli moji dva kamarádi, kteří hráli na baskřídllovku, jeden z nich už nehraje. Tak jsem přišel do hodiny za panem učitelem, který se mě zeptal, jestli chci hrát, a já jsem to chtěl zkusit.

Radim Gala, Jiří Hanzlík, Adam Dobrovolný

Jirka: Částečně asi mamka a taky sestra Míša, protože hrála na klavír. Rád jsem taky poslouchal dechovku. Že můžu hrát v kapele, na to mě přivedl asi Radim, který tam hrál už nějakou dobu.

Radim: Sestra hrála na příčnou flétnu a mně se líbilo, že se něco nového učí, tak jsem měl chuť hrát na hudební nástroj taky. Rodiče měli taky přání, když hraje Katka, tak abych taky hrál na

nějaký nástroj.

Co tě na muzice nejvíc baví?

Adam: Na muzice mě nejvíc baví, že zkusíme nové písničky a přitom jezdíme hrát do světa pro radost jiným. Naposledy jsme byli ve Francii, kde se mně nejvíc líbil ohňostroj.

Jirka: Nejvíce se mi líbí souhra všech nástrojů v kapele, a když to všechno spolu krásně ladí.

Radim: Baví mě, že se můžu něco nového naučit a že se můžu zdokonalovat. Líbí se mně, že se díky hře na hudební nástroj dostanu do různých zemí, jako jsme byli například ve Francii, kde se mně velmi líbilo.

Jaké jsou tvoje hudební cíle?

Adam: Chtěl bych hrát na baskřídllovku v kapele do té doby, dokud mě hraní bude bavit a budu mít čas hrát, když budu studovat třeba střední školu.

Jirka: Budu se snažit hrát, dokud to půjde. Bojím se toho, až půjdu někam na jinou školu, tak už nebudu mít tolik času na muziku.

Radim: Kdybych byl úspěšný muzikant, chtěl bych vystudovat konzervatoř ve hře na trombón, hrát ve filharmonii a ve svém volném čase si zahrát v dechové kapele, jako je například Lácaranka nebo Kumpánovi muzikanti.

Marie Hanzlíková a Petra Michnová

NAŠE FARNOST

V loňském roce ve zpravodaji věnoval bývalý starosta několik vět farnosti. Byly „vyzdvihnuty“ činnosti některých farníků, které fungují i v jiných farnostech a v každém kostele, ale jsou pro farnost důležité. Tito farníci věnují pravidelně těmto činnostem část svého volného času. Ale co je farnost se z toho vlastně nikdo nedozvěděl.

Co je tedy farnost?

Farnost je živé společenství církve. Základním společenstvím církve je nedělní shromáždění farní obce při mši svaté. Další důležitou buňkou církve je rodina. Zde se víra žije a předává. Dalším místem, kde se víra prožívá, jsou rozmanitá společenství ve farnosti, podle stavu, věku nebo spirituality. V dnešní době je těžké žít víru sám. Společenství ve farnosti jsou v tomto velkou pomocí.

Jaká společenství jsou ve farnostech?

Jsou to společenství manželů, společenství rodin s dětmi, modlitby matek, smíšená společenství, senioři, živý růženec (růžencové společenství), společenství mládeže, společenství dětí, ministranti tzv. ministrantské schůzky, schola, která pravidelně zpívá nejen na velké svátky, ale také každou neděli při mši svaté...

A jak je na tom naše Vrbice jako farnost, jaká má společenství a tedy budoucnost?

Mše svatá v neděli je v 8 hodin. V naší farnosti funguje jen a pouze jedno společenství a tj. růžencové společenství, kterého se účastní starší farnice - babičky a prababičky a jiné společenství zde není. Proč????!!

V týdně bývá jen jedna mše svatá ve čtvrtek v 18 hod. a bývá na ní slabá

účast, dětí je na ní kolikrát víc než dospělých. Ve školním roce bývá zaměřená mše na děti, tzv. „dětská“ mše, které se v loňském roce zúčastňovaly

kamarády, je třeba toto zakusit i v oblasti víry. Pro dospělého je účast na této „dětské“ mši opakování náboženství a taky doplnění ve znalostech víry, které už pozapomněl, a které má každý křesťan neustále prohlubovat a obnovovat.

Děti potřebují i v křesťanské výchově společenství. A toto je jedna z mnoha důležitých věcí, které v naší farnosti chybí. Společenství dětí, kde by se děti setkávaly i mimo mše svaté ve čtvrtek, měly by více času na povídání, hry, něco vyrobit, podnikly společné výlety, soutěže, naučily se společně modlit, nové písničky apod., protože když se děti asi půl hodiny před „dětskou“ mší schází na faře, nejde ani v nejmenším to pojmout a uskutečnit z časových důvodů. Bylo by dobré mít třeba některý den o víkendu společenství pro děti, které by trvalo přibližně 1,5 až 2 hodiny a bylo by pravidelné. Půlhodina před mší je prostě na to vše málo. V ní se děti připravují na „dětskou“ mši, připravují si témátka, která společně probereme, luští rébusy nebo vyrábí pomůcky potřebné pro konkrétní mši, rozdělují si úkoly co a kdo z nich bude dělat při mši apod.

A které z našich dětí letos přistoupily k 1. svatému přijímání: Eliška Havelková, Leona Hasíková, Jan Michna, Adéla Bílková, Karolína Lukášová, Barbo-

ra Šnajdrová z Bořetic. Všem dětem přejeme, aby jejich přátelství s Pánem Ježíšem rostlo a stávaly se dobrými křesťany a dobrým příkladem pro své kamarády.

Naše farnost patří do brněnské diecéze, která v letošním roce slaví 240 let od svého založení. K jejím

Dětská mše

Velký pátek

1. svaté přijímání

děti už od školky po školáky 1. stupně ZŠ. „Dětské“ mše jsou součástí náboženské výchovy. Jít do kostela na mši svatou v neděli i na mši „dětskou“ ve všední den a taky do náboženství by mělo být pro dítě z křesťanské rodiny pravidlem. Tak jako chodí do různých kroužků a aktivit, ve kterých nachází

narozeninám je připravena hra „Poklady brněnské diecéze“, která probíhá od 1. června do 31. října 2017. Děti z naší farnosti obdržely pravidla a veškeré podklady k této hře. Tato hra není určena jen dětem, ale mohou se do ní zapojit jednotlivci nebo skupiny (rodiny) bez rozdílu věku. Více informací najdete na nástěnce v kostele nebo na webu brněnského biskupství.

Budou „dětské“ mše i letos? Stejně jako loni i letos budou v našem

kostele každý čtvrtek v 18 hodin „dětské“ mše svaté. Zveme na ně nejen děti, ale také jejich rodiče, babičky a dědečky, kteří mohou doprovodit i malé děti. První „dětská“ mše by měla být v září, přesný termín bude upřesněn v ohláškách a na zahájení školního roku s požehnáním žákům, studentům, katechetům a učitelům. Proto na ní zveme i paní učitelky z MŠ a ZŠ, aby ji s námi společně prožily.

„Nejkrásnější na světě nejsou věci, které vlastníme, ale které smíme prožít.“

Vtip:

"Pane Bože, co je pro Tebe tisíc let?"

"Chvilíčka."

"A Pane Bože, co je pro Tebe tisíc korun?"

"Penízek."

"Pane, prosím Tě, dej mi penízek."

"Jistě, počkej chvilíčku."

Magda Marková

VRBICE V ROCE...

1907

- V měsíci dubnu koupil zdejší hostinec číslo 24 pan Karel Stoček.
- V tomto roce pořízena byla nová okna do kobylského kostela, který byl též opraven a olíčen, na což zdejší obec jako přifařena, jednou třetinou přispívala.
- V tomto roce pronajata byla novostavba čtyřtřídní budovy školy p. Josefu Poláškově staviteli z Kyjova za obnos 35 913 korun 86 haléřů, která měla být dle podmínek do měsíce listopadu býti pod střechou, ale v tomto roce k tomu nedošlo.

1917

- Probíhala světová válka. Vojáci, kteří byli lehce zranění, přišli po vyléčení na nějakou dovolenou a mnozí šli i po několikáté opět do boje.
- Poměry se stále zhoršovaly, začala se rozmáhati lichva. Začalo se kupovati do zásoby, obchodníci rapidně zvyšovali ceny. Vše bylo vydáváno na lístky.
- Děti do školy po většině nechodily neboť musely pracovat doma. Ze školy propuštěné dívky bez nutných vědomostí, mnozí z nich ani čísti neb psátí se nenaučily.
- Byly zavedeny bezmastné dny: pondělí, středa a pátek. Četníci kontrolovali, zda je lidé dodržují. Vstupovali do domů a sledovali, zda se nevaří masité pokrmy. Rukou těchto a za pomoci vojáků zahynul ve zdejší obci svobodný chasník Herzán Petr z čísla 80, kterého zastřelili ve vinicích v Krátkých.

1927

- V měsíci únoru postaveny byly sloupky pro hlavní elektrizační síť od obce Bořetice přes pole zdejší obce a pak přes území obce Kobylské.
- 18. dubna koupil zchátralý hostinec a obchod se smíšeným zbožím č. 54 od Maxe Ottenfelda pan Petr Cvrček. Ten válkou sešlý zboudal a začal se stavbou nové budovy, která byla už 20. srpna zkolaudována.
- v měsíci květnu 12., 13. a 14. byly silné mrazy, takže zmrzly téměř všechny vinice, kukuřice i fazole. Mráz byl ještě 27. května. Úroda vína byla pro tento rok zničena úplně.
- Dne 28. května bylo biřmování v Kobylí, kde bylo ze zdejší obce 234 biřmovanců.
- Dne 6. června byl svěcen v obci pomník padlým hrdinům za světové války. Ten posvětil farář kobylský František Martínek. Pomník byl postavený podle návrhu a přičiněním divadelního kroužku.
- 27. června započala stavba betonových základů transformační stanice pro rozvádění elektrického proudu.
- 12. července započalo se se stavbou sloupů rozvodné sítě.
- Musela být opravena omítka školy za 12 500 korun.
- Dne 1. srpna se začalo se stavbou ryngolu kolem silnice od č. 24, přes celou náves až po mostek před domem č. 9.
- Dne 2. září byly částečně ukončeny práce při elektrizaci obce a tímto dnem byla obec poprvé osvětlena.
- Dne 4. září odbývaly se první hody před novým hostincem, postaveným

kolářským mistrem Petrem Cvrčkem. Hody ovšem byly ještě i u hostince č. 24. Bývaly dvojce – Orelské a Sokolské.

- Dne 29. října usneslo se obecní zastupitelstvo o stavbě silnice z Vrbice do Čejkovic a podalo žádost o její povolání. To učinili taky v Čejkovicích.

1937

- V obci se vyskytla nakažlivá nemoctularemie.
- Ve vinohradech se poprvé stříkalo. Mnoho vinných hlav zežloutlo a nebylo zjištěno od čeho žloutnutí pochází.
- V obci byla založena organizace civilní protiletectvé obrany obyvatelstva.
- V obci také probíhaly samaritánské kurzy a 29. května konalo se poplachové cvičení.
- 18. ledna bylo zahájeno vyučování v nových třídách školy. V neděli 29. srpna byla vysvěcena přístavba školy.
- Obecní zastupitelstvo usneslo se o vydláždění ulice ke kostelu (dodnes slouží - Vídeňka).
- V roce 1937 se narodilo 37 dětí.

1947

- 1. března bylo v obci založeno zemědělské strojní družstvo.
- 13. dubna byl odhalen památník padlým ve Druhé světové válce Mohyla.
- V roce 1947 žilo v obci 1 382 občanů a narodilo se 38 dětí.

Z kroniky obce Vrbice vybrala
Bohumila Bařinová

OBEČNÍ KNIHOVNA VRBICE

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR NA VRBICI

V letošním roce se našeho pří-
městského tábora na Vrbici zúčastni-
lo 22 dětí. Pro děti jsme měli připra-
vený zajímavý program, který se celý
týden točil kolem vody. A jak náš tý-
den probíhal?

Každý den jsme začali „lovem“,
kdy měly děti za úkol v časovém li-
mitu posbírat co nejvíce různobarev-
ných kartiček a nasbírat tak co nejvíce
bodů do celotáborové hry.

V pondělí jsme se seznamovali po-
mocí her na sóle a odpoledne jsme si
užili spoustu zábavy při výrobě „ba-
revných bublin“.

Úterý se neslo ve znamení lesa.
Hájek nám snědl tři vedoucí, a tak
jsme se je vydali hledat. Naštěstí za
sebou holky nechávaly fáborkové sto-
py. Les se nás ale několikrát pokusil
zmást, protože jsme museli k vedou-
cím najít správnou cestu lesem. S vel-
kým úspěchem se nám je podařilo
najít všechny tři, a tak jsme se vydali
za odměnu lesním skřítkům postavit
lesní domky. Po obědě jsme vyráběli
šumivé bomby do koupele.

Středeční dopoledne jsme strávi-
li na sóle hraním týmových her, kde
jsme si vyzkoušeli slepičí chůzi, jízdu
na koni (na zádech svého kamaráda)
a spolehlivost naší paměti při zapa-
matování záludných otázek a hledání
jejich odpovědí. Odpolední program
se nesl v duchu odpočinku na kou-
pališti v Němčičkách. Po návratu

na Vrbici jsme si opekli špekáčky
a šli jsme se ubytovat do knihovny,
kde jsme měli přespat. Odvážlivci se
v noci vydali i na stezku odvahy.

Po budičku jsme se ve čtvrtek na-
snídali a posilnili se na táborovou
olympiádu. Soutěžili jsme v těchto
disciplínách: hod kriketovým míč-
kem, skok do dálky, štafeta družstev,
hod na cíl a překážkový běh. Odpo-
ledne jsme si vyráběli koupací želé
a hráli deskové hry.

Poslední táborový den jsme si do-
poledne vyzkoušeli zývody v týmech
v pláštěnkách, i když nám nakonec
nepršelo. Odpoledne jsme vyhodnoti-
li všechny soutěže, a protože bylo vel-
ké horko, vedoucí si pro děti připravili
překvapení ve formě vodní bitvy.

Doufáme, že se dětem tábor líbil.
Z jejich reakcí věříme, že ano (někteří
by tábor na Vrbici chtěli dvakrát del-
ší). Přejeme všem dětem, aby si zby-
tek prázdnin užily stejně jako týden
s námi.

Poděkování a velké dík patří za
přípravu svačin i obědů zaměstnan-
kyním MŠ Vrbice. Velké poděkování
si zaslouží i všichni vedoucí tábora:
Mirka Ludvová, Magda Mikulicová
a Katka Galová.

A jak se opravdu líbil tábor dětem? ***To si teď můžete přečíst sami.***

Salámisti: Kamila Bukovská – Špeká-
ček, Vojtěch Janošek – Šumajstr, Erik
Štřeštík – Guláš, Nikola Grůzová –
Uherák, Adéla Bílková – Kajzršmáre,
Hana Varmužová – Herkules
Nejlepší den: Všichni vedoucí nás celý
den lákali, že z nás udělají řízky. Když
jsme šli pro koření, abychom se okoře-
nili, přišla na nás nečekaná bomba ze
schodů (vodní balonky). Po bombách
jsme se přesunuli na bojiště, kde jsme
dostali munici. První ránu schytala
Šmoulinka (Jakub Svrček), zachráni-
la ji atomová kšiltovka, která první
bombu odrazila. Druhou ránu už ale
schytl Guláš přímo do ramene, ten
pak našťavaně hodil bombu po nejudře-
povanějším dítěti tábora Adrianě, kte-
rá dostala do zad. Když jsme došli na
CVČ, tak jsme měli svačinu a pak jsme
šli domů.

Šmoulové: Jakub Svrček – Šmoulin-
ka, Adriana Štřeštíková – Dřepovač,
Sára Horáková – Ukecánek, Anna
Mikulicová – Sašetka, Tereza Bílko-
vá – Trumpetka, Daniela Jiroušková
– Fešák, Jonášek – Šmoulíček
*Pondělí – seznámili jsme se za sólem
s novou hrou „Lov“ a rozdělili jsme se
do týmů. Hráli jsme hry a kreslili jsme
návrh hřiště (hodnocení 7 bodů). Úte-
rý – ráno jsme lovili a hráli jsme hry.*

Šli jsme do lesa (hodnocení 6 bodů). Středa – dopoledne jsme hráli hry a odpoledne jsme jeli na zasloužený koupák. Jelikož jsme byli v autobuse hodní, Klárka nás pozvala na zmrzlinu. Večer nás čekala stezka odvahy (hodnocení 10 bodů). Čtvrtek – probudili jsme se a šli jsme hledat papírky. Odpoledne jsme měli olympiádu (hodnocení 10 bodů). Pátek – vyhlášovali se

soutěže (hodnocení 10 bodů).

Mimoni: Bára Blahová – Kevinek, Eliška Havelková – Bob, Eliška Margaretová – Bobík, Daniel Bukovský – Kevin, Jan Ryměš – Stuard

Letošní tábor se nám moc líbil. V pondělí jsme dělali barevnou pěnu a byli jsme jak prasata. V úterý jsme měli za úkol najít Katku, Magdu a Mirečku, protože je sežral les. Ve středu jsme jeli na koupaliště do Němčiček. Večer jsme spali v knihovně a měli jsme stezku odvahy. Ve čtvrtek jsme měli olympiádu. Vyráběli jsme koupací želé. V pátek jsme ze sebe dělali řízky a měli jsme nečekanou bombu „vodní balonky“. A pak byla vodní bitva. Každý den jsme něco vyráběli a ve volném čase jsme hráli hry.

Čínani: Sofie Šváblová – Made in

China, Ema Grégrová – Vyguleňák, Vendula Tkáčová – Dieťák, Erik Blaha – Tichoun, Kamil Kadlec – Kameňák
Týdenní tábor se nám velice líbil, jelikož jsme zažili spoustu zábavy a dobrodružství. V pondělí jsme byli v knihovně, kde jsme hráli stolní hry. V úterý všechny děti šli do lesa, kde si pro nás holky připravily lesní hru, a stavěli jsme lesní domy pro skřítky. Ve středu ráno jsme byli na sóle a odpoledne všichni jeli autobusem na koupaliště do Němčiček. Ve čtvrtek po probuzení nás v knihovně čekala dobrá snídaně. Odpoledne všichni šli na zmrzlinu, celý den jsme ukončili vyráběním. V pátek všichni šli na sólo a odpoledne po nás házeli vodní balonky. Nakonec jsme se rozloučili a dostali jsme diplomy.

Markéta Petrásková a Klára Beranová
- vedoucí tábora

CO SE U NÁS DĚJE

Knihovna se ve své podstatě snaží především o rozvoj čtenářství. Věřím, že tento cíl se nám daří plnit i díky výborné spolupráci s mateřskou i základní školou na Vrbici. Rozvoj čtenářství je důležitý už od útlého věku, kdy si dítě při četbě pohádek na dobrou noc rozvíjí svou fantazii. My dospělí se zase u dobré knihy umíme odreagovat a zapomenout na problémy všedních dní.

A co Vám můžeme kromě půjčování knih ještě nabídnout? Snažíme se připravovat aktivity pro všechny. Od září se můžete těšit na další zajímavé akce. A jaké to jsou?

Knihovna se stala konzultačním střediskem Virtuální Univerzity třetího věku (VU3V), což je jedna z forem Celoživotního vzdělávání organizovaná Provozně ekonomickou fakultou České zemědělské univerzity v Praze. Díky tomu Vám zprostředkujeme zájmové vysokoškolské studium. Základem jsou přednášky na různá témata, koncem září začneme naše „studium světa kolem nás“ programem: **Čínská medicína v naší zahrádce** (výuka bude doplněna kurzem počítačů a tréninkem paměti).

Další akcí, na kterou se můžete těšit, jsou **kurzy keramiky, vyšívání a malování vrbeckého kroje nebo návštěva spisovatele Vlastimila Vondrušky**. Pro děti jsou připraveny besedy, setkání s ilustrátorem nebo třeba scénické čtení v podání Lukáše Hejlíka a Alana Novotného. O dalších plánovaných akcích budete včas informováni.

I v těchto parných dnech je pro Vás knihovna stále otevřena tak, jak jste zvyklí, a to v **pondělí, středu a pátek vždy od 15.15 do 19 hodin**. Případné změny otevírací doby jsou vždy hlášeny místním rozhlasem.

Na všechny návštěvníky knihovny se těšíme a věříme, že každý si zde najde něco, proč k nám bude rád chodit.

za ObK Vrbice Klára Beranová - knihovnice

VLASTIMIL VONDRUŠKA

Setkání se spisovatelem
historických románů
www.vlastimilvondruska.cz

KDY: 23. 10. 2017 V 18.00 HODIN
KDE: OBECNÍ KNIHOVNA VRBICE

FOLKLORNÍ SOUBOR KALUBÁČEK

Letošní rok byl pro folklorní kroužek Kalubáček bohatý na vystoupení. Začátkem dubna jsme dostali pozvánku vystoupit v čejkovické firmě Sonnentor, kde jsme si se staršími dětmi zopakovali loňské pásmo za doprovodu harmoniky.

Poté jsme měli šest týdnů na to, abychom nacvičili nové pásmo na místní Den matek, kde už jsme vystupovali za doprovodu cimbálové muziky s dětmi ze ZŠ i MŠ.

Následovaly Dětské hodečky v Kobylí, kde se vlivem špatného počasí a díky velké marodce, zúčastnily děti z MŠ v malém počtu.

V červnu jsme již tradičně vystoupili se staršími dětmi na přehlídce mužáckých sborů na Vrbici. Den na to nás s těmito dětmi čekala premiéra v Krumvíři na krásném venkovním

pódium. I zde jsme byli oslabeni, protože některé děti se úspěšně zúčastnily pěvecké soutěže ve Ždánicích, díky čemuž postoupily do dalšího kola, jenž se konalo v týž den ve Vlčnově. I přes tuto absenci se nám vystoupení podařilo na jedničku a děti sklidily úspěch.

Vzhledem k tomu, že při nacvičování pásma má každé dítě své pevné místo, tak nám a hlavně dětem jakákoliv absence při vystoupení způsobuje velké komplikace.

Tímto bychom chtěli dětem a těm

rodičům, kteří své děti ochotně připraví na každé vystoupení poděkovat, a těšíme se na další spolupráci.

Markéta Fridrichová
- za folklorní soubor Kalubáček

VÝLET DO FRANCIE

Ve čtvrtek 22. června 2017 se žakovská dechová hudba Mutěňané - Čejkovjané vydala na dalekou cestu do Francie. Kapela přijala pozvání na místní slavnosti květinových vozů, do Normandie, do městečka Allouville en Caux, asi 40 km od pobřeží Atlantiku. Na pozvání organizátorů a pana starosty města se vydalo na cestu 32 výletníků. Všichni jsme měli z 1500 km dlouhé cesty obavy, ale díky výborným řidičům nám rychle ubíhala. Po příjezdu nás mile přivítali organizátoři a pan starosta obce.

Kapela se prezentovala ve slováckých krojích, každý podle svého bydliště, a také v bílých košilích s novými kravatami, ozdobenými hudebním

motivem. Svými písněmi potěšili posluchače v atriu moderního Senior klubu, posluchače při obědě na náměstí městečka Fauville en Caux nebo posluchače v průvodu účastníků večerního slavnostního ohňostroje. Ovšem nejvíce se mladí muzikanti vyznamenali v průvodu alegorických květinových vozů. Hráli dvě a půl hodiny do pochodu přes celé město a to za velmi slunečného počasí. Nutno dodat, že takto hráli do pochodu poprvé a šlo jim to dobře. Obdivovala jsem jejich neskutečný výkon v tak mladém věku. Kromě hudebního výkonu bylo možné sledovat a obdivovat jejich úžasnou morálku, disciplínu, nasazení, radost ze hry a přátelské

chování jeden k druhému.

Na našem zájezdu nechyběl ani výlet k Atlantiku do města Fécamp, kde jsme na pobřeží Normandie, kromě příboje vln, mohli sledovat nádhernou drakiádu.

Bylo o nás velmi hezky postaráno, a tak patří dík francouzským pořadatelům a všem, kteří se na slavnostech podíleli. Velké poděkování patří naší tlumočnici, jen díky jejímu pohotovému překladu do našeho jazyka jsme poznali alespoň malou část Francie.

Vrátili jsme se unavení a šťastní domů a přivezli jsme si spoustu nezapomenutelných zážitků.

Marie Hanzlíková
- doprovod vrbeckých členů kapely

muzeum

bude otevřeno

v neděli

27. 8. 2017

14 – 17 hodin

„NAUČILA JSEM SE V ŽIVOTĚ SNAŽIT NE PROTO, ŽE EXISTUJE JAKÁKOLIV ZÁRUKA ÚSPĚCHU, ALE PROTO, ŽE AKT SNAŽENÍ JE SÁM O SOBĚ JEDINÝM ZPŮSOBEM, JAK ZŮSTAT VĚRNÝ ŽIVOTU.“

„ZÁZRAK NENÍ LÉTAT VZDUCEM NEBO KRÁČET PO VODĚ, ALE KRÁČET PO ZEMI.“

lidová moudra

ČERVEN V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Červen je pestrý měsíc. Bohatý nejen barvami rozkvetlé letní přírody, ale v mateřských školách obohacený o radostný křik dětí a aktivity spojené s ukončením školního roku. Ne jinak tomu bylo i u nás v Mateřské škole Vr-bice. Letošní červen se děti opravdu nenudily. Ze školní zahrady mateřské školy, ale i z přilehlých míst, které jsme s dětmi navštěvovali, se ozýval radostný dětský smích. Protože jsme se v červnu zaměřili na poznávání broučků, berušek a jiného hmyzu, tak nás tito tvorečkové provázeli i při našich hrách a letních aktivitách.

1. června slaví všechny děti svůj svátek. My v mateřské škole jsme jej oslavili na školní zahradě v pohádkových kostýmech a soutěžemi na stanovištích.

A protože nám napoprvé nevyšel výlet na RANČ do VELKÝCH BÍLOVIC, zkusili jsme to na druhý pokus 6. 6. 2017. A tentokrát to vyšlo. Děti RANČ pana LEBLOCHA již znají a moc se tam těšily. Víte, jaký je to pocit sedět v sedle opravdového koně a projet se na něm!

Při pátečním PUTOVÁNÍ S BROUČKY A BERUŠKAMI jsme dorazili až na dětské hřiště. Po cestě jsme plnili úkoly, které nám broučci přichystali, a na hřišti nás čekal poklad, který nám tam schovala VČELKA MÁJA.

14. června další radostná akce – návštěva DIVADLA RADOST a KR-KONOŠSKÁ POHÁDKA. Den na to jsme se s rodiči sešli na DNI OTCŮ. Je to pro nás již tradice, ale tentokrát zase jinak. Při naší hře ke DNI OTCŮ jsme využili novou elektronickou

pomůcku s názvem VČELKA a za pomoci jejích pokynů a povelů jsme postupovali směrem ke hřišti U OCHOZÍ.

Děti v pohádkových kostýmech vítala na stanovištích VODNICE, JEŽIBABA Z PERNÍKOVÉ CHALOUPKY, MALÍŘKA OLINKA, PRINCEZNA PETKA a paní školnice jako strašlivý LOUPEŽNÍK. Na hřišti jsme pak s dětmi hráli hry, do kterých jsme zapojili i rodiče, a nechybělo ani opékání špekáčků.

V červnu jsme se stihli ještě rozloučit s našimi předškoláky na jejich PASOVÁNÍ PŘEDŠKOLÁKŮ, a pak koupání, olympiáda a stanování za kulturním domem.

A zase je další rok za námi. Byl opravdu pestrý a úspěšný.

Jarmila Cichrová - učitelka MŠ

Stanování

Stanování

Stanování

Den dětí

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY

V pondělí 19. června uspořádala MŠ již tradiční rozloučení s předškoláky. Všichni jsme se sešli na sóle za kulturním domem v půl šesté odpoledne. Sluníčko nám krásně hrálo, takže program mohl začít.

Naši letošní předškoláci nám nejříve ukázali, jak si představují takovou malou cestu kolem světa.

Kluci předvedli silné námořníky v pruhovaném tričku a holky zase

krásné Havajské tanečnice.

Všechny holčičky, které letos navštěvovaly kroužek zumb, nám pod vedením Romany Vítkové zatančily svoji krásnou sestavu. Na závěr jsme se všichni pobavili a zazpívali si písničku - To jsou naši předškoláci, kterou napsala paní učitelka Cichrová. Na kytaru nás při ní doprovodila paní učitelka Kurucová. Po vystoupení MŠ následovala zábavná scénka šermířské skupiny Dubia Fortuna, která poté slavnostně pasovala naše předškoláky na malé ŠKOLÁKY. Šermíři

si pro děti připravili 5 disciplín, při kterých si děti vyzkoušely své dovednosti v házení podkovy na tyč, lovení rybiček, shazování kuželek, házení kroužků na cíl a ve střelení na terč. Celý podvečer jsme zakončili opékáním špekáčků.

Myslím, že za rodiče i celý kolektiv MŠ Vrbice, můžeme našim prvňáčkům popřát stejně vydařený školní rok 2017/2018, jako se vydařilo jejich pasování na školáky.

Petra Havelková - učitelka MŠ

Den otců

Putování s broučky a beruškami

Na zámku v Miloticích

Na ranči v Bílovicích

Rozloučení s předškoláky

Koupání na zahradě

SOUČASNÁ DOBA JE JEDEN VELKÝ SPĚCH

Současná doba je charakterizována spěchem, stresem, někdy nepohodou. Ale jak ji změnit? Jak to vyřešit? Maminka přijde pro dítě do školky: „Rychle, rychle oblékat, brácha má fotbal“.

Dorážíte tam přesně, po fotbale večere, nachystat svačinu, osprchovat, vyčistit zoubky, když to vyjde, přečíst pohádku a spát. Ráno se beztak nikomu nebude chtít vstávat a stres začíná znovu, vše je stejně uspěchané. Recept, jak to vyřešit, asi neexistuje.

Bylo by dobré, kdyby bylo více času – v klidu se převléknou, po cestě z MŠ si kopnout do kamínku, v klidu

si s rodiči povídat. Ale prostě to nejde, máma a táta musí chodit do práce.

A právě vším tím spěchem, stresem, nepohodou a často ambicemi rodičů děti trpí. Neboť někteří rodiče si myslí, že je potřeba, aby děti zvládly co nejvíce kroužků, řízených aktivit.

Proto se stávají velkým tématem emoce u dětí a jejich kultivace. Jak s nimi zacházet, jak je zpracovávat? Co dělat, když se dítě vzteká? Většina psychologů tvrdí, že je asi nejlepší nedělat vůbec nic a nechat dítě prostě vyvztekat. Dítě se potřebuje naučit zvládat své emoce samo, když jeho emoce potlačujeme, bráníme mu vlastně tuto schopnost v sobě nalézt. Avšak ani nic neděláním není všeobecně platný návod, spíš námět

na zamyšlení. Nicméně by se rodič neměl dítěti vnučovat. A právě tato témata velmi poutavě a srozumitelně reprodukuje Mgr. Jiří Halda, který měl v únoru v naší mateřské škole přednášku. V letošním školním roce opět společně se základní školou plánujeme přednášku, na kterou už teď všechny rodiče srdečně zvou.

Přeji všem méně spěchu, i když sama vím, že to občas nejde. Děkuji rodičům, kteří si našli v průběhu roku čas a účastnili se našich akcí. Také děkuji všem sponzorům, kteří naší mateřské škole něco darovali, panu starostovi i zaměstnancům obce, kteří se podílejí na opravách MŠ a údržbě zahrady.

Jana Kadlecová - ředitelka MŠ

STRAVOVÁNÍ VE ŠKOLNÍCH JÍDELNÁCH

V poslední době se hodně hovoří o tom, že úspěšnost všech ozdravných trendů ve školním stravování závisí na rodičích. Ti mají mimořádně velký vliv na to, co jedí jejich děti, často mnohem větší než samotné školní jídelny. Jistě všichni dobře znáte ta stále se opakující dilemata při plánování jídelních lístků: jak dostat aktuálním nutričním doporučením a zároveň uspokojit mlsné jazyčky dětských strávníků... Chceme totiž, aby k nám do školních jídelen chodily děti rády, aby jim u nás chutnalo a aby odcházely dobře najedené. Přitom ale chceme, aby připravené jídlo bylo zdravé a poskytovalo dětem všechny živiny potřebné pro jejich správný růst. I proto jídelníčky obsahují hodně zeleniny a ovoce i pokrmy z luštěnin a ryb. Ale to jsou u dětí zároveň i nejméně oblíbené pokrmy. Jeden z hlavních důvodů, proč tomu tak je, lze nalézt ve stravování v rodinách. Známy

výživový poradce Ing. Petr Havlíček se k problematice stravování dětí doma i ve školní jídelně vyjádřil takto: „Děti jsou velmi těžký zákazník, konzervativní. Když nejsou zvyklé z domova, nebudou to jíst.“ Jídlo není jen záležitostí mlsného jazyčku, ale i dobrých a špatných stravovacích návyků. Ty se vytvářejí od nejranějšího dětství právě v rodinách. Nejde přitom jenom o to, jaké jídlo rodiče dětem nabízejí, ale také o to, jak se sami stravují. Aniž by si to možná dostatečně uvědomovali, jsou rodiče pro svoje potomky tím nejdůležitějším vzorem. Záleží i na rodičích, co sami doma vaří, zda je jídlo pestré, nebo jen opakují kuře s rýží a řízek. Pak děti těžko budou přijímat luštěniny, zeleninové saláty apod. Neměli bychom zapomínat na to, že děti se často učí pozorováním svých rodičů, kteří by jim proto měli být dobrým příkladem i ve stravování a poskytnout jim tak základ pro osvojení zdravých stravovacích návyků.

Co mohou rodiče udělat doma?

- Omezujte množství sladkostí

a zejména sladkých nápojů, které dítě konzumuje. Není vhodné sladkosti zakazovat zcela. Dítěti můžete bez obav denně dát jednu porci sladkostí (dětská porce = velikost dětské dlaně nebo pěsti).

- Stolujte společně s dětmi, sejděte se alespoň u jednoho jídla denně a chvíle u stolu si společně užijte, neokřikujte děti a snažte se pro jídlo připravit příjemnou atmosféru. Společné stolování přispívá k soudružnosti rodiny, komunikaci a upevňuje správné stravovací návyky.

- Mluvte s dětmi o jídle. Promluvte si o tom, proč nesnědly oběd a snažte se je vhodně motivovat, aby příště zkusily např. alespoň ochutnat. Je prokázáno, že děti musejí nový druh potravin nebo pokrmu ochutnat opakovaně (někdy až 7×), než ho přijmou.

- Naučte děti, že ovoce nebo zelenina je přirozenou součástí každého pokrmu.

- Naučte děti pít čistou vodu.

Markéta Svrčková - vedoucí stravování

Vážení rodiče,

oznamujeme Vám, že **od 1. září 2017** dochází ke zvýšení nákladů na potraviny na obědy ve Školní jídelně při Mateřské škole Vrbice, čili ke zdražení obědů. K tomuto kroku nás nutí skutečnost, že se nemůžeme vejít do normativů a každý den provařujeme. A to z důvodů, že ceny potravin jsou vysoké. Když chceme dětem ještě přilepšit nějakým ovocem, zeleninovým salátem či kvalitním pitím, nic jiného nám nezbyvá. Náklad na potraviny (ceny) obědů **pro dospělé zvyšujeme o 5,-Kč, děti MŠ a ZŠ o 1,-Kč.**

Děkujeme za pochopení.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ŠKOLNÍ PERLIČKY

*Hodina českého jazyka ve 2. ročníku: Paní učitelka se ptá: „Děti, řekněte mi větu, ve které bude písmeno Ě.“
Druhák odpoví: „Kobyla má jehňata.“*

Druhačka přinese v žákovské knížce domů známku ze závěrečné písemky, ve které má z diktátu trojku. Maminka se ptá: „A nepromítne se ti ta trojka z diktátu do známky na vysvědčení?“ Druhačka naprosto v klidu odpoví: „Mami, nevím, my si diktáty nepromítáme.“

MISTROVSTVÍ ŠKOLY V HODU KRIKETOVÝM MÍČKEM 2017

1. ročník dívky:

1. Michnová Adéla 10,9 m
2. Raidová Eliška 7,1 m
3. Blahová Barbora 7 m

1. ročník hoši:

1. Bukovský Daniel 20,5 m
2. Hošek Lukáš 19 m
3. Hošek Filip 16 m

2. ročník dívky:

1. Jiroušková Daniela 15,1 m
2. Střeščíková Adriana 11,6 m

2. ročník hoši:

1. Rymeš Jan 25,2 m
2. Grégr Matěj 17,3 m
3. Vajbar Martin 16 m

3. ročník dívky:

1. Grůzová Nikola 14,9 m
2. Gallinová Denisa 11,7 m
3. Hasíková Leona 11,5 m

3. ročník hoši:

1. Veverka Vilém 24,3 m
2. Michna Jan 19,8 m

4. ročník dívky:

1. Dobrovolná Ema 18,1 m
2. Sedláčková Ananastasia 16,8 m

4. ročník hoši:

1. Příbyl David 27,3 m
2. Vykydal Filip 26,7 m
3. Neuberger Daniel 25 m

5. ročník dívky:

1. Margetová Eliška 15,5 m
2. Bílková Tereza 15,2 m
3. Vajbarová Eliška 14,4 m

5. ročník hoši:

1. Dominik Bařina 36,6 m
- **mistr školy**
2. Machovský Nikolas 29,4 m
3. Burian Lukáš 16,2 m

Dominik Bařina mistr školy 2017

REKORD ŠKOLY Z ROKU 2009 (37,5M
DRŽITELEM JE VLASTIK KLÍŠ) NEBYL
ANI LETOS PŘEKONÁN!

SLOHOVÉ PRÁCE 5. ROČNÍKU – DOPIS OBLÍBENÉ POSTAVĚ

Milý Jaromíre Jágre,
ve škole jsme dostali za úkol napsat své oblíbené osobnosti. Proto jsem si vybral Tebe. Líbí se mi, jak hraješ hokej. Rád se dívám na Tvé zápasy. Fandím Ti, že ve tvém věku dokážeš pořád hrát s mladšími a pořád umíš dávat góly. Rád se dívám na mistrovství světa. Škoda, že nebudeš už hrát a nebudeš našemu týmu dělat kapitána. Mým snem je někdy hrát hokej tak jako ty. A podívat se naživo na tvůj zápas s Floridou. Chtěl bych se s Tebou setkat osobně. Zeptat se na tvé začátky, na Tvé úspěchy a jak sis zvykl na cizí státy a odloučení od rodiny. Chtěl bych si zahrát s Tebou hokej, abys mi ukázal své triky, abych mohl být aspoň trochu dobrý jako Ty. Přeji Ti, aby se Ti nadále dařilo v hokeji a v tvém osobním životě a hodně zdraví.

Loučí se s Tebou David Lebloch

Dobrý den pane Karle IV.,
jsem Anton Babyč, Váš obdivovatel. Učili jsme se o Vás už ve čtvrté třídě a dozvěděl jsem se o Vás spoustu věcí. Tak třeba, že jste měl v 7 letech sňatek, že jste měl 12 dětí a měl jste statečného tatínka. Víím, že jste byl diplomat, a že jste získal zlatou bulu sicilskou. Já umím jenom tři jazyky, ale vy jste uměl pět jazyků.

Já a moji spolužáci pojedeme do Prahy, abychom uviděli vaše stavby, na to se těším. Moji oblību si získal váš hrad Karlštejn. A vít, že od vašeho úmrtí uběhlo už 700 let? A že se o vašem hradu natočil film Noc na Karlštejně? Moc jsem obdivoval vaši ženu Elišku Pomořanskou, protože ne každá žena umí lámat meče. Hrozně jste pomáhal Česku. Chtěl bych se vás zeptat, jaký to byl pocit, když Česko vzkvétalo. Myslím si, že jste na

sebe byl stejně hrdý jako vaši rodiče z nebe. A mohu vám říct, nebo vy to stejně víte, že vás lidé po smrti nazvali Otcem vlasti. Hrozně mě bavilo, když jsme se o Vás učili.

Anton Babyč

Dobrý den slečno Farná,
nejdříve přijměte ode mne krásný a milý pozdrav z vesničky na jižní Moravě, která se jmenuje Vrbice. Zde navštěvuji pátý ročník základní školy. Jsem Vaší velkou fanynkou. Ve volném čase poslouchám Vaše písničky. Nejvíce se mi líbí písnička Na ostří nože, kde zpíváte o Jaromírovi Jágrovi, který je můj oblíbený hokejista. Klip s Jarodou je nejlepší. Maminka mi k narozeninám koupila Vaše CD. Měla jsem obrovskou radost. Mým tajným snem je jet na Váš koncert a poslechnout si Vás naživo. Přeji Vám mnoho dalších

hudebních úspěchů a nádherných písniček na dalších vydaných CD.

S pozdraven Vaše fanyňka Eliška

Ahoj Peťo,
předem mého dopisu ti chci říct, že jsi můj nejoblíbenější brankář. Chtěl bych se zeptat, jestli bys nechtěl přijet na Vrbici a naučit mě líp chytat. Popovídat si, jak se máš a jak se ti daří v Arsenalu. Snad tvoje brankářské zkušenosti budou lepší a lepší. Doufám, že jednou budu jako ty. A na konec trochu humoru. Taťka jednou na mě zakřičel, že až budeš na konci kariéry, že tě nahradím.

S pozdravem Dominik Bařina

Milý Karle IV.,
byl jste velmi oblíbený panovník, podle mě nejlepší ze všech. Na Vašem místě bych si s tím vládnutím vůbec nevěděla rady. Obdivuji Vás, jak jste to všechno zvládal-rodinu vládnutí, zakládání různých významných staveb a jiné věci.

Mám na Vás spoustu otázek. Chtělo se Vám ženit v 7 letech? U nás se to teď nedělá, že si muž bere ženu, když jsou tak mladí. Lidé se berou, když už jsou dospělí. Chtělo se Vám tolikrát ženit, když Vám nedávno zemřela manželka? Toto se Vám stalo dokonce 3x! Já bych to asi nepřežila. Pamatoval jste si všechna jména Vašich dětí? 12 jmen bych si asi nezapamatovala.

Kterou z Vašich manželek jste měl rád nejvíce? Myslím si, že asi Alžbětu Pomořanskou. Asi Vás zajímá proč? Když jste měli spolu 6 dětí, tak asi ano. Jaké to bylo, když Vás odvezli od matky a Vy jste se musel učit francouzsky místo češtiny? Tohle by pro mě byl až moc velký oříšek. Poznamenal Vás Váš úraz na koni? Vím to z knížky, kterou jsem si jednou půjčila v knihovně. Spadl jste z koně, několik dní jste byl na lůžku, celý život jste se nemohl pořádně narovnat a měl jste hlavu nakloněnou doleva.

Víc otázek mě už nenapadá. Pokusím se Vám zase někdy napsat. Určitě mi odepište.

Loučí se s Vámi Tereza Bílková

DĚTSKÉ OLYMPIJSKÉ

HRY V KOBYLÍ

Konec školního roku máme pravi-
delně nabitý akcemi, mezi které patří olympiáda škol v Kobylí. Je to pro nás velká sportovní událost, protože se jí účastní děti z okolních škol (Bořetice, Brumovice, Kobylí a Vrbice). Už od jara se na závody poctivě připravujeme, abychom podali co nejlepší výkony jako správní olympionici. Samotná akce probíhá na kobylském hřišti stejně jako opravdová olympiáda – zahájení hymnou, zapálení olympijského ohně, složení slibu závodníky i rozhodčími. A pak už se soutěží. Letos jsme celkem získali 19 medailí.

1. místo:

*Dominik Bařina běh 200 m a 60 m
Alexandra Bařinová běh 200 m, 60 m
a skok z místa*

*Anastasia Sedláčková hod míčkem
a skok daleký*

Nikolas Machovský hod na cíl

Anton Babyč skok z místa

Štafeta kluci 4. ročník (Daniel Neuberger, Filip Vykydal, Vilém Veverka)

Štafeta kluci 5. ročník (Dominik Bařina, Nikolas Machovský, Alexandr Babyč)

2. místo:

Filip Vykydal skok daleký

Štafeta dívky 4. ročník (Alexandra Bařinová, Leona Hasíková, Anastasia Sedláčková)

3. místo:

*Filip Vykydal běh 200 m a hod míčkem
Anastasia Sedláčková skok z místa*

Lukáš Knápek běh 60 m

Nikolas Machovský běh 60 m

Nela Šálovská hod míčkem

Všichni statečně a férově bojovali, Saša Babyč dokonce s hrozitánským zraněním (odraný na několika částech těla po pádu v běhu na 60 m) a na závěr si zasloužili všichni sportovci zmrzlinovou odměnu. Kobylské škole patří velké poděkování za tuto skvělou akci.

Renata Horáková - ředitelka školy

Zraněný Saša

Štafeta kluků ze 4. ročníku

Děvčata čtvrtáčky těsně po závodu štafet

PĚVECKÁ SOUTĚŽ VE VLČNOVĚ

V neděli 11. června se ve Vlčnově uskutečnila soutěž a přehlídka vítězů regionálních kol ve zpěvu s názvem ZPĚVÁČEK SLOVÁČKA. Soutěžily v ní děti do 10 let z moravských Kopanic, Uherskobrodská, Uherskohradištská, Zlínská, Hornácka, Veselská, Strážnická, Kyjovská, Hanáckého Slovácka, Podluží a Mikulovska. Z naší školy se této přehlídce zúčastnily

dvě zpěvačky Magdalena Grégrová a Hana Varmužová, které postoupily ze Ždánic. V tak obrovské konkurenci úžasných zpěváčků se děvčata bohužel neumístila na stupních vítězů, ale každopádně to pro ně byla zajímavá zkušenost, která se jim určitě bude ještě hodit. Na závěr bych ještě podotkla, že i když děvčata nevyhrála, velmi jim to slušelo v našich krásných, bohatě zdobených krojích, které všichni velmi obdivovali.

Lucie Grégrová - vyučující ZŠ

Magdalena Grégrová a Hana Varmužová

VÝLET DO PRAHY

Na závěr školního roku jsme my páťáci jeli do Prahy na výlet. Vstávali jsme brzy ráno. Několik hodin jízdy v autobuse jsme si prostě povídali a hráli hry.

Praha je velmi hezké místo se spoustou památek. Všechny byly zajímavé a krásné. Nejvíce se nám líbil Karlův most, chrám sv. Víta a Hradčany, kde proběhla výměna stráží. Podívali jsme se do Senátu ČR i Parlamentu ČR a do krásné Valdštejnské zahrady. Také jsme viděli český křišťál, který byl drahý. To je jasný, protože v Praze je draze. Velký zážitek pro nás byl, když se Toník ztratil. Toník si fotil ten drahý křišťál a také se kochal domy kolem a nevšiml si, že jsme zabočili do jiné ulice a šel rovně. Po chvíli si uvědomil, že se asi ztratil, byl sám. Zavolał tátovi, táta paní učitelce a ta šla Toníka hledat. Naštěstí to

V Praze před budovou parlamentu

dobře dopadlo a mohli jsme se šťastně vrátit domů.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili ještě u McDonalda na večeri utratit poslední peníze.

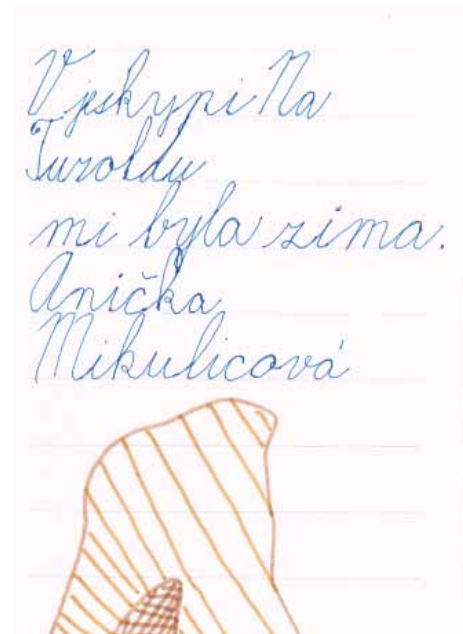
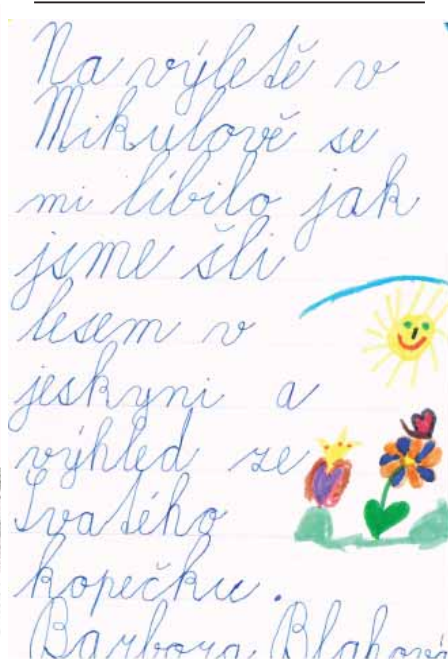
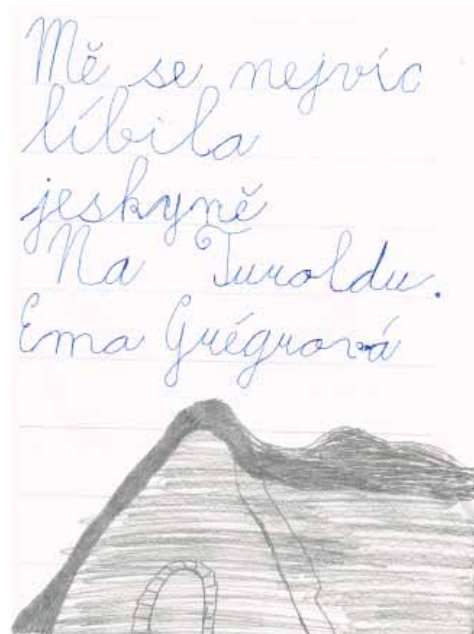
Při příjezdu na Vrbici u školy už na

nás čekali rodiče. Unaveni a plni zážitků jsme šli domů spát.

Zajedte si do Prahy, je tam co k vidění.

Anton a Alexandr Babyčovi

VÝLET DO MIKULOVA

V jeskyni se mi líbily stěny, které vypadaly jako popcorn.

Tereza Vyhláková

Na výletě v Mikulově se mi líbila na náměstí a na Svatém kopečku.

Andrzej Kubišek

Mě se líbilo, jak jsme cestou do Mikulova zpívali a v zámecké zahradě si dali zmrzlinu

Natálka Kouřilová

Jeli jsme do Mikulova na školní výlet. Jako první byla prohlídka jeskyně Na Turoldu, kde jsme strávili

skoro hodinu v chladné jeskyni. Byla to úžasná podívaná. Vyprávěli nám o minulosti jeskyně a prima historku.

Pak jsme vyšli lesem na Svatý kopeček, kde byl krásný výhled. Posvětili jsme a sešli dolů do zámecké zahrady, kde jsme udělali společné foto. Na náměstí v Mikulově byl rozchod, koupili jsme si suvenýry a zmrzlinu. Na zpáteční cestě na Vrbici jsme v autobuse společně zpívali.

kluci ze 4. ročníku

U Turolské jeskyně

V pátek 16. 6. jsme byli v Mikulově. Byli jsme v jeskyni, na Svatém kopečku a v zámku. Náramně jsme si to užili. Byla tam moc krásná příroda. V jeskyni bylo 6 °C a já jsem měl jenom kratasy. Koupil jsem si náramek, kamínek a náhrdelník. Na svatém kopečku byl nádherný výhled.

Filip Vykydal

CO SE MI LÍBILO A CO MĚ BAVILO PO CELÝCH PĚT LET VE VRBECKÉ ŠKOLE

- ZPOVĚĎ PÁŤÁKŮ

KLUCI:

- Jak jsme byli v Praze. (Dominik)
- Jak jsme vyšlapali Svatý kopeček. (Saša)
- Já ani nevím, protože zážitky tady jsou nepopsatelné. (Toník)
- Nejvíc se mi za těch 5 let na téhle škole líbilo, jak na nás byly všechny paní učitelky hodné a zároveň někdy i přísné, také jak byly spravedlivé a trpělivé. Do konce života budu mít na tuhle školu spoustu krásných

vzpomínek. (Adam)

- Docela zážitek byl, když jsme byli s Adamem v 1. třídě v ředitelně. (Lukáš)

DĚVČATA:

- 1. třída: Bavilo nás, jak Adam zpíval písničky jako třeba „Nesnáším fazole“ a my ostatní jsme za ním tančili a hopsali. Také jsme společně při házení Lega rozbili vázu. Na konci školního roku jsme jeli na výlet do

westernového městečka v Boskovicích, kde jsme se vozili na koních a hledali zlato ve vodě a písku.

2. třída: Vymysleli jsme si hru „Voda a písek“. Přibyla nám Elča Margetová. Na konci školního roku jsme jeli na výlet na Slovensko do Vrbovců.

3. třída: Ve 2. pololetí nám přibyla Nela Šálovská. V tělocvičně jsme míčem rozbili světlo. Na konci roku jsme jeli za nasbírání kila papíru do Wikylandu.

4. třída: Roztrhli jsme Elči při hře „Voda a písek“ rukáv u trička, a proto si na záchodě utrhla i ten druhý. Na konci školního roku jsme jeli na výlet do Archeoskanzenu v Modré.

5. třída: Pořádně jsme si užili spaní ve škole a stezku odvahy. Založili jsme školní noviny. Na konci školního roku jsme jeli na výlet do Mikulova. Nejlepší byl ale výlet do Prahy.

Loučení s pátáky na obecním úřadě

DEN DĚTÍ

Ve čtvrtek dopoledne jsme šli ven a hráli šipkovanou. Chodili jsme po šipkách a plnili úkoly. Bylo jich celkem 10. Ale nejvíc se mi líbil úkol, kde jsme museli skákat na jedné noze 1 minutu. A potom jsme našli třetáky schované za mlýnem a za odměnu jsme šli k Hoškům na zmrzlinu.

Adriana Střešítková

Ve čtvrtek 1. června jsme hráli šipkovanou. Třetí třída se nám schovávala a druhá a první třída hledala úkoly. Nejvíc se mi líbil úkol, jak jsme museli říct vtipy a skákat na jedné noze jednu minutu. Také mě bavilo chodit po šipkách. Nakonec jsme našli 3. třídu a za odměnu jsme šli k Hoškům na zmrzlinu.

Martin Vajbar

Ve čtvrtek 1. června byl nejlepší den. Dělalí jsme šipky a schovávali úkoly prvňákům a druhákům. Moc mě to bavilo. Potom jsme špehovali ostatní děti a schovávali se jim. Najednou nás našli a my jsme jim oznámili, že půjdeme na zmrzlinu.

Karolína Lukášová

Ve čtvrtek jsme šli hledat poklad. 3. třída nám dělala šipky a schovávala úkoly. Ze školy jsme šli směrem ke studánkám a potom na Stráž. Celkem bylo 10 úkolů. Nejvíc se mi líbily úkoly, které byly u presu, u mlýna a u kostela. 3. třída s paní učitelkou se nám schovala u mlýna a za to, že jsme je našli, mohli jsme jít na zmrzlinu.

Sára Horáková

Ve čtvrtek 1. 6. jsme byli místo učení venku. My třetáci jsme s paní učitelkou schovávali úkoly pro druháky a prvňáky. Při plnění úkolů jsme je špehovali a to se mi líbilo asi nejvíc. Koukali jsme na ně přes zídku hřbitova a já jsem tak malá, že mě paní učitelka musela zvednout. Nakonec jsme se schovali k mlýnu. Až nás druháci a třetáci našli, tak jsme společně odcházeli k Hoškům na zmrzlinu.

Adéla Bílková

Ve čtvrtek jsme se školou šli hrát šipkovanou. Šli jsme po šipkách a hledali schované papírky s úkoly. Bylo jich celkem deset. Potom jsme našli 3. třídu schovanou u mlýna. Pak jsme za odměnu šli na zmrzlinu.

Hana Varmužová

ÚSPĚCHY VRBEČÁKŮ

V ZŠ KOBYLÍ

Každoročně se naši žáci za pomoci svých učitelů zapojují do nejrůznějších soutěží. Rozhodující je zájem, chuť, nadání i píle. A díky tomu všemu jsme i letos dosáhli mnoha významných úspěchů.

Na poslední možnou chvíli přesvědčil Erik Hříba z 9. B naši vedoucí Zdravotnického kroužku Ludmilu Petrlovou, že sestaví kvalitní tým pro krajské kolo soutěže Mladý zdravotník. Do krátké, ale intenzivní přípravy, se zapojily ještě Anastázie a Sofie Kurucovy ze 7. B. Odměnou jim bylo

velice pěkné 4. místo.

Ani letos nezklamali naši atleti, kteří tradičně vozí medaile z okresního přeboru škol z Břeclavi. Zlato vybojoval David Kratochvíl ze 7. B v běhu na 300 metrů a přidal ještě 2. místo v běhu na 60 metrů.

Vlastimil Janda - ředitel ZŠ Kobylí

IAK ODMĚNIT ZA VYSVĚDČENÍ?

Oslava v cukrárně, nové kolo, nebo hotovost? Možná poslechneme okřídlený slogan „za vysvědčení knihu“, ale budeme váhat, jestli to přece jen není málo. Anebo jste přesvědčení, že za vysvědčení by se žádná odměna dávat neměla?

Názor, že děti by se za vysvědčení odměňovat neměly, protože se neučí kvůli známám ani kvůli dárkům,

ale kvůli sobě, je dnes už ve výrazné menšině. A není to jen tím, že současná společnost je velmi přátelsky nakloněná dětem, dárkům i dalším životním potěšením. Opakovaně se ale ukazuje, že vzbudit vnitřní motivaci „učit se pro sebe“ je v dětském věku tvrdý oříšek.

Vnitřní motivace znamená, že děláme věci pro radost – pro radost toho

dělání. Z radosti si třeba zazpíváme nebo si pohrajeme se psem. Šprtání na písmečky obvykle k radostem dětství nepatří. Švýcarští psychologové dokonce zjistili, že neefektivnější metodou, jak děti pro něco získat, je přímý úplatek. Konkrétně se zaměřili na rodiny s oběznými dětmi. Ty, jimž rodiče slíbili peníze za každé shozené kilo, zhubly víc a ochotněji než děti,

jejichž rodiče je motivovali jen osvětou. Psychologové se v hodnocení pokusu rozdělili na dva tábory - jedni to pokládají za přijatelný výchovný postup odrážející reálné vztahy společnosti, jiní varovali, že komerčně laděné rodinné vztahy k ničemu dobrému nepovedou. Jenže se ukazuje, že ani výchova k nepodplatitelnosti bezúhonnost nezaručí.

Předem domluvená odměna za určitý výkon motivující rozhodně je - tedy v případě, že cílová meta je s určitým úsilím reálně dosažitelná. Zkušenost ovšem říká, že samé jedničky, zvláště ty pracně vydržené, nevěstí nijak zvláště úspěšný, šťastný a tvořivý pracovní život v dospělosti. Problém spočívá v dárkách a způsobech obdarování, jimiž nevyjadřujeme radost z dítěte, ale z jeho výkonu. Z toho, že splňuje představy rodičů o tom, jaké má být. Odměnu a ocenění si zaslouží i snaha, cílevědomost a úsilí při zdolávání překážek (platí i ve škole při hodnocení žáka učitelem).

Před sedmy lety nejmenovaný

bankovní ústav financoval průzkum na téma odměňování za vysvědčení. Jednoznačně se ukázalo, že v Česku jsou nejoblíbenější odměnou peníze, zpravidla kolem 1 000 Kč. Je to klasika nejen pro babičky a dědy, ale i pro značnou část rodičů. Někteří psychologové tvrdí, že peníze jsou výrazem rodičovské pohodlnosti a že mámy a tátové by měli vědět, jakým dárkem udělají svému potomkovi radost. Možná by děti raději ocenily, kdyby rodiče investovali svůj čas do rodinného výletu. Mladší generace psychologů se přiklání k názoru, že odmítání peněžitých odměn a dárků je nesmyslný přežitek. Zároveň upozorňují, že není nejšťastnější dávat velké finanční částky, aby si potomci nezvykli, že budou pokaždé odměňováni horentními sumami. Kdyby se totiž finanční štěstěna k rodině obrátila zády, byli by zklamaní a nevděční. Patrně by získali přehnané mínění o svých schopnostech, což by jim při kontaktu s realitou pracovního trhu mohlo způsobit značnou frustraci.

Je potvrzené, že už šestileté děti jsou schopné pochopit hodnotu peněz a nemusí si nutně myslet, že se líhnou v bankomatu. Navíc je finanční odměna může učit hospodařit s penězi - pokud je necháme rozhodnout, jak s ní naloží. Dárek by totiž neměl podléhat pravidlům a omezením.

Takže, milí rodičové, až příště přinese váš potomek domů své vysvědčení, dobře zvažte, jak jeho práci ve škole odměnit.

zpracováno podle odborného časopisu
Rodina a škola

Obec Vrbice
a dětský folklórní soubor Kalubáček
Vás srdečně zvou na tradiční

DĚTSKÉ HODKY

v neděli
3. září 2017

*krojovaný průvod vyjde v 15 hodin
od presu na Stráži ...*

... na sólo za kulturním domem na Vrbici ...

... k tanci a poslechu hraje DH Horenka

Vstupné: dospělí 50 Kč, děti zdarma

VINAŘI VRBICE srdečně zvou na tradiční

ZARÁŽENÍ HORY 2017

9. září 2017 od 18:00 hod

- scénka zarážení hory
- Mužáci z Vrbice
- vstupné 50 Kč

na Stráži Pod Větrákem

DOPROVODNÉ AKCE:

- ❖ 17:30 klosování o ceny pro účastníky Putování za burčákem po Modrých Horách
- ❖ Otevření sklepů

Akci podporuje Vinařský fond a Obec Vrbice

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE JIHMORAVSKÉHO KRAJE

WORKSHOP
„Policistou na zkoušku“

22. září 2017, 9-13 hodin
areál TJ Lokomotiva
Veslařská 1a, Břeclav

Chceš se stát naším kolegou alespoň na jeden den? Vyzkoušíš si pod dohledem policistů vybrané policejní činnosti a nahlédneš do tajů jednotlivých služeb. Pokud Tě policejní práce osloví, staň se jím napořád.

Zkus, jestli máš fyzickou pro přijetí do služebního poměru a vyhráj exkurzi na speciální policejní útvary.

ODBOR PERSONÁLNÍ - PŘIHLÁŠKA
☎ +420 725 687 616, +420 974 632 400
✉ miroslav.mechura@pcr.cz
f hledáme posily

KERAMICKÉ KURZY

ÚT - 17.30 - 19.30 hod. - DOSPĚLÍ
ST - 15.00 - 16.00 hod. - DĚTI
(pro děti od 2. třídy)
ČT - 17.30 - 18.30 hod. - RODIČE S DĚTMI
(pro děti do 2. třídy)

Točířský kurz - konání kurzu po individuální dohodě se zájemci.

Kapacita kurzů je **10 osob**.

Kurzy se konají od **4. 10. 2017 do 24. 5. 2018**,
vždy 1x za 14 dní.
Cena kurzů: **děti 250,- Kč, dospělí 500,- Kč**

Přihlašovat na kurzy se můžete pomocí přihlášky zveřejněné na stránkách knihovny nebo osobně v CVČ Kalubáček, a to nejpozději do **30. 9. 2017**

Více informací o kurzech na:
e-mailu: cvc@vrbice.cz, tel.: 774 700 048

OBCNÍ KNIHOVNA VRBICE NABÍZÍ
VYSOKOŠKOLSKÉ ZÁJMOVÉ STUDIUM
VIRTUÁLNÍ UNIVERZITY TŘETÍHO VĚKU

KURZ

ČÍNSKÁ MEDICÍNA V NAŠÍ ZAHRÁDCE

TRADIČNÍ ČÍNSKOU MEDICÍNU MŮŽEME BĚŽNĚ VYUŽÍVAT
I MY, NEBOŽ NĚKTERÉ LÉČIVÉ ROSTLINY MŮŽEME TAKÉ
PĚSTOVAT NAŠICH PODMÍNKÁCH.

KURZ BUDE PROBÍHAT OD 2. 10. 2017 DO 19. 2. 2017
VŽDY OD 18.30 HODIN

PRO KOHO JE KURZ URČEN? OSOBY SE STATUSEM DŮCHODCE
INVALIDNÍ DŮCHODCE BEZ ROZDÍLU VĚKU
OSOBY KATEGORIE 50+

V PRŮBĚHU SEMESTRU: SPOLEČNÁ VÝUKA PROBÍHÁ V KNIHOVNĚ 1X
ZA 14 DNÍ V PONDĚLÍ.
VÝUKOVÉ MATERIÁLY KE KURZŮM JSOU POSLUCHAČŮM BĚHEM SEMESTRU KDYKOLI PŘÍSTUPNÉ.
V RÁMCÍ KURZU BUDE PROBÍHAT VÝUKA POČÍTAČŮ A TRÉNINK PAMĚTI.

KURZOVNÉ: 300,- Kč

PŘIHLÁŠKY A INFORMACE:
VÍCE INFORMACÍ VÁM RÁDA POSKYTNE K. BERANOVÁ V KNIHOVNĚ.
TEL.: 774 700 048
EMAIL: cvc@vrbice.cz

CENTRUM VOLNÉHO ČASU KALUBÁČEK

POŘÁDÁ V RÁMCÍ PROJEKTU „AČ KAŽDÝ V JINÉM KROJI, PŘÁTELSTVÍ NÁS POJÍ“
KURZ

MALOVÁNÍ A HÁČKOVÁNÍ VRBECKÉHO KROJE

Kdy:
od 3. 11. 2017 do
23. 2. 2018

Kde:
CVČ Kalubáček

Kapacita kurzu:
10 osob

Informace ke kurzu:
Kurz je určen všem, kteří se zajímají o tvorbu a údržbu vrbeckého kroje.

Kurzy jsou bezplatné a v jejich průběhu je možné vytvořit si součásti kroje určené pro vlastní potřebu. Je však nutné zajistit si materiál.

Více informací: e-mail: cvc@vrbice.cz, tel.: 774 700 048

Přihlásit se můžete pouze na celý kurz.

Začátek kurzu je vždy v 17.00 hodin.

Projekt „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí“ s reg. č. CZ/EMP.14/0364 je v rámci „Programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007 - 2013“ s partnerskou obcí Vrbovice spolufinancován Evropským fondem regionálního rozvoje (ERDF), prostřednictvím správce fondu mikroprojektu, kterým je REGION BÍLÉ KARPATY.

NOVÝ ZÁKON SI VYNUTIL ÚSPORY V PŘEDSTIHU

Průtahy spojené s přípravou zákona o výrobcích s ukončenou životností z dílny Ministerstva životního prostředí (MŽP) a z nich vyplývající nejistota způsobily, že byl kolektivní systém ELEKTROWIN nucen učinit v předstihu razantní úsporná opatření.

MŽP jako předkladatel zákona v jeho návrhu nevypočítalo některé klíčové připomínky výrobců elektrospotřebičů. Návrh zákona ponechává výrobcům zodpovědnost za celý recyklační cyklus, ale v klíčové části tohoto cyklu jim bere možnost kontrolovat celý proces a možnost podílet se na něm.

Nejen že úředníci do návrhu zákona prosadili tzv. Čínskou zeď, která zakazuje zpracovávat elektrošrot kolektivními systémy a dokonce i jejich zakladateli, ale vytěsnili z něj i tzv. koordinační centrum. Přitom to byl právě tento institut, který měl zrovnoprávnit podmínky pro činnost kolektivních systémů.

VÍTĚZSTVÍ ODPADOVÉ LOBBY

MŽP se sice snažilo najít určitý kompromis, ale v případě tohoto zákona podlehl zájmům odpadové lobby. Výrobci si totiž založili kolektivní systém s jediným cílem – plnit ze zákona uložené povinnosti při co nejnižších nákladech. Pro ně není zpětný odběr spotřebičů a jejich recyklace byznys, nejde jim zde o žádný zisk, jen o minimalizaci nákladů a co neefektivnější splnění povinností daných zákonem.

Odpadové firmy naopak chtějí především generovat zisk, ne plnit směrnice EU a chránit životní prostředí. Když tyto firmy zpracovávaly ještě před zahájením činnosti ELEKTROWINu chladničky pro Fond životního prostředí, platil stát za jeden recyklovaný kus 750 Kč. V kolektivním systému jsou dnes náklady na zpracování lednice do 150 Kč.

Úlohu státu mezitím převzali výrobci. Ti dnes v důsledku nízkých marží nemají prostor na to, aby zbytečně drahou recyklaci dotovali.

Elektrospotřebiče by tak mohly podražít až v řádu stokorun za jeden výrobek. To je cesta, kterou ELEKTROWIN jít nechce.

RAZANTNÍ ÚSPORNÁ OPATŘENÍ

Největší český kolektivní systém byl nucen pro příští rok vyhlásit razantní úsporná opatření, která se dotknou jak jeho fungování, tak i dodavatelů a spolupracujících subjektů.

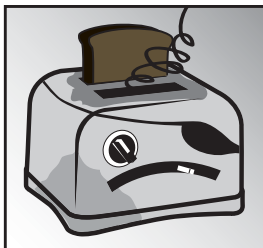
Rok 2016 byl věnován analýze všech procesů s cílem získat ty správné argumenty pro jednání s dodavateli. Výsledkem jsou nově vysoutěžené ceny za zpracování a logistiku. Bohužel bylo nezbytné přistoupit i k nepopulárním opatřením – rozloučit se s některými dlouholetými dodavateli, snížit odměny za zpětný odběr a omezit také informační a poradenské aktivity.

V ELEKTROWINU nicméně doufáme, že se na zpětném odběru konečně začne podílet více kolektivních systémů a že MŽP začne důsledně plnit svoje kontrolní funkce s cílem naplnit literu zákona všemi kolektivními systémy.

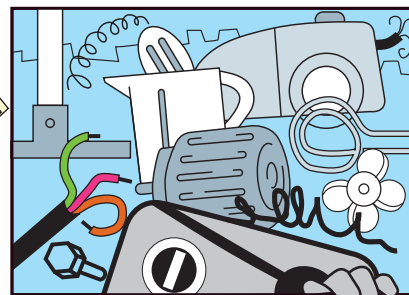
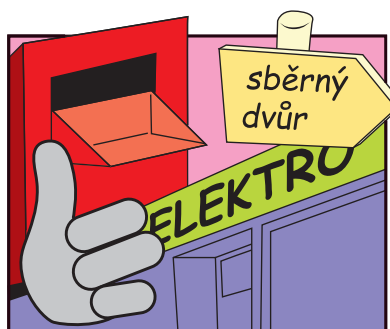
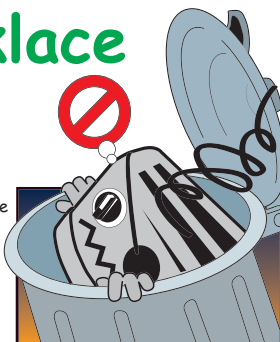
ELEKTROWIN a.s. provozuje kolektivní systém pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektrodopadu všech skupin s hlavním zaměřením na velké domácí spotřebiče, malé domácí spotřebiče, elektrické nástroje a nářadí. Od svého založení v roce 2005, tedy za 11 let svého působení na trhu, zrecykloval více než 17 000 000 vyřazených elektrospotřebičů o celkové hmotnosti více než 260 000 tun.

Jak čaruje recyklace

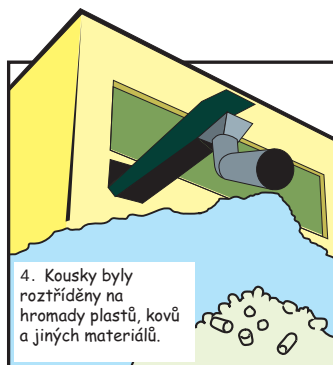
1. Dobrý den děti, jmenuji se Lojza a jsem topinkovač. Pro máji první rodinu jsem dělal voňavé a křupavé topinky. Jednou to ale pěkně křuplo i ve mně.

2. A tak jsem putoval do sběrného dvora. Dobře totiž věděli, že do popelnice před domem rozhodně nepatřím!

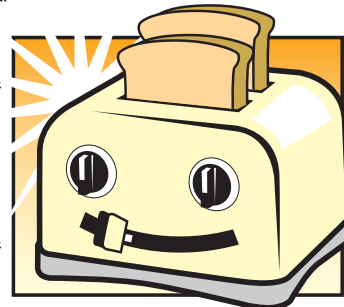

3. Ze sběrného místa nás spolu s mnoha dalšími vysloužilými kamarády nákladní auta odvezla do velké továrny. Tam nás rozebrali do posledního šroubku.

4. Kousky byly roztříděny na hromady plastů, kovů a jiných materiálů.

5. Jednotlivé hromady si odvezla jiná nákladní auta tam, kde z nich vyrobí nové topinkovače nebo dokonce lednice a my tak budeme znovu pomáhat.

Víte, že odkládáním vysloužilých elektrospotřebičů na místa zpětného odběru:

- šetříte energii, materiál, lidské zdraví i finanční prostředky,
- zabránujete úniku nebezpečných látek při neodborném rozebrání spotřebičů,
- chráníte přírodu a uchováte kvalitní život na Zemi.

Více informací na www.elektrowin.cz

FK VRBICE 1959 Z. S.

JARNÍ ČÁST 2016 - 2017

MUŽI:

V jarní části se mužům nepodařilo navázat na výbornou podzimní část (1 místo), ale i tak je konečné páté místo dobrým počinem. Hráčům se nedařilo podle představ, v jarní části muži prohráli pouze dva zápasy, ale s deseti remízami to na první celky v soutěži nestačilo (viz tabulka).

Do nové sezóny kádr mužů posílí dva hráči, Pavel Springer přichází z Velkých Pavlovic a Tomáš Jetelina k nám přestupuje z Hovorán.

V rámci přípravy na novou sezónu se hráli muži tři přátelská utkání.

Vrbice – Čejkovice 3:4

Vrbice – Prušánky 3:0

Bošovice – Vrbice 3:1

MLÁDEŽNICKÉ TÝMY:

Do nové sezóny jsme přihlásili tři mládežnická mužstva, a to dorost a ml. žáky (obě ve společném družstvu s Kobylím) a ml. přípravku.

U mládeže se neustále potýkáme s nedostatky trenérů, tak opět apeluji na bývalé hráče o pomoc při trénování.

NESPORTOVNÍ ČINNOST:

V letošním roce jsme obdrželi dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 140.000,- Kč na novou přípojku NN. Celkové náklady budou činit 221.567,- Kč. Požádali jsme o spoluúčast obec Vrbice a bylo nám vyhověno. Veškeré dotace řádně účtujeme a o případných dalších dotacích budeme informovat v příštím zpravodaji.

Milan Herůfek

9. 8. 2017

OKRESNÍ FOTBALOVÝ SVAZ V BŘECLAVI

Vážený pane starosto, přibližně před měsícem skončila fotbalová sezóna 2016/2017. Okresní fotbalový svaz v Břeclavi nyní připravuje zahájení té následující. Do soutěží v našem regionu se zapojí 69 družstev dospělých. Jsme také velmi rádi, že v žákovských a dorosteneckých soutěžích bude zapojeno 30 družstev. A asi největší radost máme z těch nejmenších, kteří budou na podzim roku 2017 hrát v soutěžích přípravků a předpřípravků. V nich se představí 38 družstev. Podle našich statistik by na trávníky fotbalových hřišť mělo vyběhnout přibližně 2000 hráčů v 65 obcích a městech bývalého okresu Břeclav. V tomto počtu nejsou vedeni ti, kteří hrají vyšší soutěže, organizované Jihomoravským fotbalovým svazem v Brně nebo Řídící komisí Fotbalové asociace pro Moravu v Olomouci.

Protože se velmi často bavíme s funkcionáři, kteří pracují v našich fotbalových oddílech, je nám jasné, že jejich práce není možná bez podpory, které se jim dostává od zastupitelstev obcí a měst a zejména od starostů. Často nás ubezpečují, že bez této pomoci by „fotbal“ v některých místech už dávno neexistoval.

Rád bych poděkoval za Výkonný

výbor Okresního fotbalového svazu v Břeclavi a zejména za ty, kteří se ve vaší obci starají o fungování fotbalového oddílu. Naprostá většina z nich dělá tuto práci bez nároku na jakoukoliv finanční odměnu. Obětují svému koníčku velké množství volného času. Jsou ochotni trávit víkendy se svými svěřenci často na úkor svých rodin. Dělalí to proto, že je práce baví a není jim lhostejné, jak současná mladá generace tráví svůj volný čas.

V posledních letech se výrazně zlepšila úroveň zázemí, které mohou fotbalisti využívat ke své činnosti. Většina fotbalových hřišť u nás má fotbalové trávníky s umělými závlahami, k dispozici jsou krásné hráčské kabiny a hráči mohou využívat kvalitní vybavení. V našem okrese mají fotbalisti spoustu kvalitních tělocvičen a hal i pro zimní přípravu. A právě za to všechno patří díky Vám, starostům a členům zastupitelstev. Bez finanční pomoci místních samospráv by toto všechno nebylo možné. Jsme Vám velmi vděční, že se při péči o obecní majetek najdou prostředky i na činnost fotbalového oddílu. Setkáváme se s funkcionáři fotbalových oddílů z jiných regionů. Spousta fotbalových družstev hrajících nejvyšší soutěže

České republiky přijíždí do našeho okresu a využívá vybavení hřišť ke svým soustředěním nebo přátelským zápasům. Kladně oceňují všechno to, co u nás mají fotbalové oddíly k dispozici. Fotbalové areály regionu se stávají místem setkávání hráčů u příležitosti prestižních turnajů často s mezinárodní účastí. I to svědčí o tom, že místní samosprávy věnují spoustu úsilí péči o fotbalové areály ve svých obcích nebo městech.

Ještě jednou mi dovolu, abych Vám poděkoval za trenéry, hráče a funkcionáře, kterým poskytnete pomoc a podporu ve vaší obci. Určitě jsou Vám velmi vděční. Asi největší dík zejména za ty nejmenší, kteří se prohánějí po fotbalových trávnících. Myslím si, že právě oni by vás při osobní návštěvě některého z jejich utkání přesvědčili o tom, že ten jejich sport je krásný a baví je. Myslím, že poděkování si zasloužíte i od jejich rodičů a prarodičů, kteří bývají diváky při utkání svých ratolestí. Věřte, že atmosféra zápasů nejmenších adeptů fotbalu se nedá dost dobře popsat. Tu musíte zažít a pochopíte...

František Stejskal

- předseda VV OFS v Břeclavi

OP MLADŠÍ + STARŠÍ PŘÍPRAVKA

Kolo	Datum	Soupeř	Čas
1.	ne 3. 9.	Turnaj T1 - bude upřesněno	9:30
2.	ne 10. 9.	Turnaj T2 - bude upřesněno	9:30
3.	ne 24. 9.	Turnaj T3 - bude upřesněno	9:30
4.	ne 1. 10.	Turnaj T4 - bude upřesněno	9:30
5.	ne 15. 10.	Turnaj T5 - bude upřesněno	9:30
6.	ne 22. 10.	Turnaj T6 - bude upřesněno	9:30

OP MLADŠÍ ŽÁCI

Kolo	Datum	Soupeř	Čas
1.	ne 3. 9.	Křepice - Vrbice/Kobylí	13:45
2.	ne 10. 9.	Vrbice/Kobylí - Lednice	10:00
3.	čt 14. 9.	Hustopeče - Vrbice/Kobylí	17:00
4.	ne 24. 9.	Vrbice/Kobylí - Křepice	10:00
5.	so 30. 9.	Lednice - Vrbice/Kobylí	13:15
6.	čt 5. 10.	Vrbice/Kobylí - Hustopeče	16:00
7.	ne 15. 10.	Křepice - Vrbice/Kobylí	12:45
8.	ne 22. 10.	Vrbice/Kobylí - Lednice	10:00
9.	čt 26. 10.	Hustopeče - Vrbice/Kobylí	15:00

OP DOROST

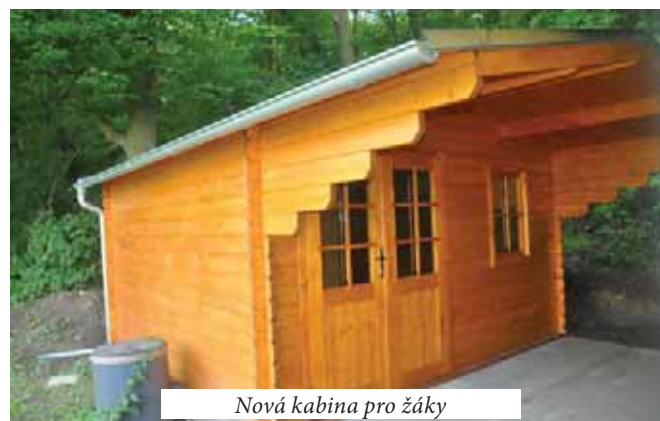
Kolo	Datum	Soupeř	Čas
4.	so 26. 8.	Vrbice/Kobylí - Ivaň/Přib	14:15
	ne 3. 9.	Volno	
6.	so 9. 9.	Hrušky - Vrbice/Kobylí	15:00
7.	ne 17. 9.	Vrbice/Kobylí - Podivín	12:15
8.	ne 24. 9.	Hlohovec - Vrbice/Kobylí	13:15
9.	so 30. 9.	Ivaň/Přib - Vrbice/Kobylí	12:45
	ne 8. 10.	Volno	
1.	ne 15. 10.	Vrbice/Kobylí - Hrušky	12:15
2.	no 21. 10.	Podivín - Vrbice/Kobylí	12:15
3.	ne 29. 10.	Vrbice/Kobylí - Hlohovec	11:15

OP MUŽI

Kolo	Datum	Soupeř	Čas
4.	ne 27. 8.	Vrbice - Brumovice	10:00
5.	so 2. 9.	V.Bílovice - Vrbice	16:00
6.	ne 10. 9.	V.P./Starovičky - Vrbice	16:00
7.	ne 17. 9.	Vrbice - Lanžhot „B“	10:00
8.	ne 24. 9.	Boleradice - Vrbice	15:30
9.	ne 1. 10.	Vrbice - Bořetice	15:00
10.	ne 8. 10.	Kobylí - Vrbice	15:00
11.	ne 15. 10.	Vrbice - Popice	15:00
12.	ne 22. 10.	FAK Břeclav - Vrbice	14:30
13.	ne 29. 10.	Vrbice - Char. Nová Ves	14:00
1.	ne 5. 11.	Týnec - Vrbice	14:00
15.	ne 12. 11.	Zaječí - Vrbice	14:00

KONEČNÁ TABULKA MINULÉ SEZÓNY

	KLUB	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	Strachotín	26	18	4	4	72:27	58	0	0
2.	Šitbořice	26	18	3	5	80:21	57	0	0
3.	Ivaň	26	15	4	7	62:34	49	0	0
4.	Popice	26	14	3	9	62:35	45	0	0
5.	Vrbice	26	11	10	5	48:38	43	0	0
6.	Bořetice	26	10	6	10	40:44	36	0	0
7.	Kobylí	26	10	6	10	39:38	36	0	0
8.	Boleradice	26	10	5	11	33:41	35	0	0
9.	Vranovice	26	10	4	12	41:60	34	0	0
10.	Horní Věstonice	26	9	6	11	45:54	33	0	0
11.	Nosislav	26	9	6	11	41:53	33	0	0
12.	V.Pavlovice B/Starovičky	26	7	5	14	31:42	26	0	0
13.	Velké Hostěrádky	26	4	4	18	22:64	16	0	0
14.	Klobouky	26	3	2	21	34:99	11	0	0

JUBILEA PRO ROK 2017

Vážení občané, rádi bychom popřáli všem jubilantům, kteří během tohoto roku oslavili nebo oslaví významná životní jubilea. Prosím, přijměte naše přání pevného zdraví, radosti a pohody. Přeje obec Vrbsice

85 let

Hynek Horčíčka
Jaromír Hasík
Ludmila Lukášová
Věra Ostřížková
Jaroslav Bukovský
Václav Maincl
Václav Michna

80 let

Ludmila Knápková
František Machovský
Bohumila Šimečková
Terezie Stanická
Štěpánka Machovská

75 let

Marie Grohová
Bohumila Horčíčková
Marie Ušpáková
Blažena Bízová

70 let

Oldřich Kravčík
Marie Malíková
Ludmila Zapletalová
Františka Cintulová
Pavel Papež
Bohuslav Horák
Miroslav Riedl
Miroslava Martincová
Marie Michnová
Marie Bařinová
Josef Michna

65 let

Václav Michna
Zdeňka Bártová
Květoslava Hyclová
Marie Kachyňová
Petr Bařina
František Grégr
Marie Svrčková
František Válek
Jarmila Wilhelmová
Zdeněk Surman
Marie Popovská
Jindřiška Riedlová

60 let

Tomáš Cvan
František Vala
Jiří Bukovský
Jarmila Margetová
Jarmila Cichrová
Jaroslav Ondryáš
Františka Šimečková
Marie Valová
Jaroslav Zborovský
Zdenka Válková
Petr Grégr
Josef Otáhal
Milan Lukáš
Václav Sůkal
Olga Horčíčková
Jiří Sýkora
Anna Bařinová

55 let

Václav Sůkal
Pavel Blanář
Bohumila Grégrová
Zdeňka Mikulicová
Jiljí Herzán
Jitka Michnová
Rostislav Osička
Ladislav Zálešák
Stanislav Herzán

50 let

Jana Horčíčková
Blanka Michnová
Marcela Gregrová
Dana Michnová
Jiří Kubík
Jiří Válek
Pavel Bárta
Karel Šterba
Zdeňka Kubíková
Marek Novák
Vít Sedláček
Pavel Gregř

NEJSTARŠÍ OBČANÉ OBCE

LUDMILA VARMUŽOVÁ 93 LET

FRANTIŠKA MICHNOVÁ 92 LET

VÁCLAV KNÁPEK 92 LET

MARIE HERŮFKOVÁ 90 LET

UZAVŘENÉ SŇATKY

KRISTÝNA LUBALOVÁ A JAN KNÁPEK

ŠÁRKA HERŮFKOVÁ A JAROSLAV KŘIVÁNEK

JOLANA BEZDĚKOVÁ A MILOŠ KOS

ÚMRTÍ

MIROSLAV MIKULICA

KULTURNÍ AKCE

9. 9. 2017 ZARÁŽENÍ HORY

27. 10. 2017 VŘSR - VELKÉ ŘÍJNOVÉ SETKÁNÍ RODIN

3. 12. 2017 ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

27. 12. 2017 ŽEHNÁNÍ MLADÝCH VÍN

♦ 70. VÝROČÍ SVATBY ♦

7. 5. 1947

♦ VÁCLAV A VERONIKA KNÁPKOVI ♦

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

Barevný bublifuk

Šípkovaná v Hájku

Hra „HUTUTUTU“

Koupaliště Němčičky

Opékání špekáčků

Stolní hry u snídaně

Táborová olympiáda

Balónková bitva

Velikonoční hrkání

Slet čarodějů a čarodějnic

Z kopca do kopca

Tradiční setkání čtyřicátníků

Bacha na cimbál

Den dětí

Swingový podvečer

Vrbecká dědina